

Logaške ●●●●●

Glasilo občine Logatec, 15. maj 2005, letnik XXXVI, št. 5

- **Iu županove pisarne**
- **Pozdrav praznikom**
- **Čas za pospravljanje smeti**
- **Predstavljamo Heleno Primc, direktorico Doma starejših**
- **Vzdolž sprehajalne poti**
- **Bo vlada prisluhnila obrtnikom?**
- **Nagrajeni Adoramus**
- **Aničino Vsečasje**
- **Dekleta v zenitu namiznega tenisa**
- **Do pozlačene preje**

Kako je vse čudno neverjetno!

Po Titu – Tito, se je slišalo; od vsega je ostala le še nostalgija na Sabotinu. Po papežu – papež, in se je tudi zgodil, kakor že 264-krat v 2000-letni zgodovini. Pa kaj papež v Rimu, pri nas se je zgodila socialna demokracija, in to čisto ta prava, ki z Janševo nima nič skupnega. Kako bi neki imela, ko se je Janševa socialna demokracija rodila prek demokracije, ta najnovejša socialna demokracija pa prek revolucije (KPJ = KPS = ZKJ = ZKS = SDP = ZLSD = DS = ?), ki je, sklicujoč se na kominterno, smatrala socialdemokrate za svoje najhujše razredne sovražnike. Aa!? Neverjetno kaj?

Ja za ene je neverjetno to, za druge kaj drugega. Med ravnateljji bi zlepa ne srečali koga, ki bi menil, da njihovi učitelji nimajo dovolj avtoritete; vox populi ali javno mnenje pa je v 89% prepričano, da učitelji v resnici nimajo dovolj avtoritete. Kaj pa zdaj?

Naravnost infantilno, se pravi – otročje pa je parlamentarno razumevanje pravne države in demokratičnosti v njej: če mi ti ne daš bombončka, ti pa jaz ne dam čigumija, kar naši parlamentarci prevedejo: če vi ne boste podprli naše Mirjam, tudi mi ne bomo podprli vaše Barbare. No, potlej je večina tako in tako vselej na pravi strani.

Pa se ne zdi naravnost neverjetno, da na vsem lepem na nekem ministrstvu izsledijo za kako četo ljudi, ki se nekako sončijo za kakih 45 milijonov davkoplačevalskega denarja na mesec. Da pa je neverjetnost še bolj neverjetna, se še ne ve, ali je v tej sončni četi 72 ali 90 ljudi! Kakor koli že: dobrih 10% jih hodi na to in to ministrstvo le gledat na uro. Kaj pa če se to ne dogaja samo na tem in tem ministrstvu? Kdo bi vedel. Khmm!?

Posebo neverjetno pa se iztekajo izračunavanja cen goriva. Borza izračuna padec cen nafte na svetovnem trgu, pri nas po vseh pravilih v istem hipu cena goriva naraste. Ampak da je vse še bolj neverjetno, se nam primeri, da postane nenadoma dizelsko gorivo najdražje, čeprav je njegova proizvodnja najcenejša. Itd. Itd. Zato se bomo tudi greli ob dodobra pregretem kurilnem olju.

Pravijo, da bodo z ureditvijo pravičnosti socialnih prejemkov pocenili državo!? Strahotno zamegljena neverjetnost, če sočasno ne bodo uredili tudi pravičnosti javnih in menedžerskih prejemkov. Ha!

Prav nič neverjetno pa ni dejstvo, da imamo manj rojstev kot smrti. Kot nacija bomo sicer izumrli, država bo pa ostala, saj bodo deželo na sončni strani Alp posedla uvožena ljudstva. Letos – za začetek jih bo dovolj kakih 18.000; za pokojninski sklad bo tudi to nekaj. Ampak, okrog družinske politike pa se bosta še naprej besedno cedila mleko in med.

Prvi maj, krasni maj – konec zime je tedaj! Tudi po prvem letu prijateljstva v EU.

Urednik

Dober dan – gospod župan

Iz županove pisarne

Rahla zamuda z igriščem

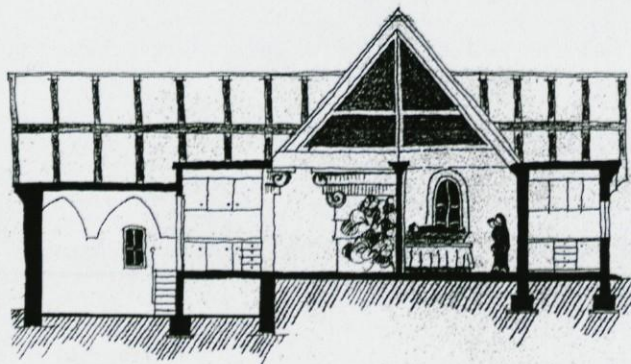
Šolsko igrišče bi bilo pravzaprav že končano in tudi odprto športnim potrebam, pa so nastale težave zaradi neustreznosti talne obloge za tekališče. Gre za posebno vrsto mase v kombinaciji asfalta s kavčukom; za uspešno vgraditev te posebne mase je treba vsaj 10 lepih dni. Izvajalec del računa, da bo te potrebne dneve ujel nekako do 25. maja. Tedaj bi bila tudi slovesna otvoritev igrišča, ki bo v dopoldanskem času namenjeno šolskim potrebam, kasneje pa drugim rekreativcem, športnikom... Za primeren režim uporabe igrišča bo skrbela šola Osem talcev; igrišče bodo praviloma odpirali v jutranjih urah, zapirali pa nekako med enajsto in polnočno uro. – Po rebalansu proračuna, ko bi finančna situacija tako kazala, bi se s posebno maso obdelala tudi tla igrišč.

Župan Janez Nagode.

Idejni projekt za gornjelogaško mrliško vežico

Na poseben razpis so prispeli trije idejni projekti za postavitev mrliške vežice ob pokopališču v krajevni skupnosti Tabor. Med tamkajšnjimi občani bo te dni stekla javna razprava o izboru primerne idejnega projekta, na podlagi katerega bosta kasneje pripravljena glavni projekt in gradbeni načrt. Tako bi lahko že jeseni letos začeli z gradnjo nove vežice.

Skica idejnega projekta mrliške vežice arh. L. J. Erkerja

Projekt za čisto Ljubljano

Do srede maja bo pripravljena pogodba o medobčinskem sodelovanju pri projektu čiščenja in odvajanja odpadnih voda na širšem območju Ljubljane. Tako je na sestanku na Vrhniki 3. maja sklenilo 16 županov iz občin Vrhnika, Bloke, Brezovica, Borovnica, Cerknica, Ig, Grosuplje, Ljubljana, Loška dolina, Pivka, Postojna, Ilirska Bistrica, Medvode, Škofljica, Velike Lašče in Logatec. Pripravila se bo skupna študija za izvedbo kanalizacijskega omrežja in sistema čistilnih naprav; skupna študija bo namenjena tudi kandidaturi za kohezijska sredstva Evropske unije. Optimistični načrt predvideva, da bo študija pripravljena do konca septembra, ko bi naj šla v revizijo na Ministrstvo za okolje in prostor, od tod pa v Bruselj. – Za koordinacijo del je pooblaščen občina Vrhnika.

Do konca leta – prenova Notranjske

Na naslovnici: Kalužnice na Planinskem polju

Foto: Goran Rupnik

Kmalu nove asfaltne površine in nova javna razsvetljava

Te dni je bil podpisan poseben aneks k pogodbi s Cestnim podjetjem Ljubljana in ajdovskim Primorjem za izvedbo asfaltnih del po občinskih cestah v skupni vrednosti 65 milijonov. Že v maju bodo stekla dela na Plesišu in po cesti v Spodnji Novi Svet (proti Jaku Nagodetu).

Po daljšem pridobivanju vseh soglasij bodo vendarle stekla dela za postavitev javne razsvetljave v novem delu Blekove vasi pod Grintavcem. Pripravljen pa je tudi razpis za pridobitev izvalajca za ureditev javne razsvetljave v Novi vasi vzdolž Krpanove, Levstikove in Gregorčičeve ulice.

ceste

Na osnovi izdelanega projekta – izdelal ga je APPIA iz Ljubljane – je pripravljen javni razpis za izvajalska dela pri rekonstrukciji dela Notranjske ceste, in sicer od konca Cankarjeve ulice do martinjskega krožišča. V vrednosti 80 milijonov bo izvedena delna razširitev cestišča – tudi mostu – z obojestranskima pločnikoma (s posebno razširitvijo vzdolž pokopališča za potrebe pogrebniških sprevodov), prenova pokopališkega opornega zidu, javna razsvetljava, kanalizacija za padavinske vode, parkirišče in celovita asfaltna prenova. Dela bodo predvodoma končana do konca tega leta.

Špela Istenič

Pozdrav praznikom

V čast dneva upora, delavskega praznika in 60-letnice zmage nad nacifašizmom

V zgodnjih jutranjih urah prvega maja so Logatčane prebudile eksplozije iz bližjega kamnoloma; po ulicah pa se je razlegala budnica logaškega Pihalnega orkestra, ki je naznajala praznični dan.

V lepem sončnem dopoldnevu je na Grčarevskem vrhu potekala proslava v počastitev dneva upora, praznika dela in osvoboditve območja logaške občine pred 60 leti. Proslave so se udeležili člani Zveze borcev, Območnega združenja veteranov

vojne za Slovenijo, Planinskega društva, društva tabornikov in drugi občani.

V programu so sodelovali: Logaška godba z mažoretkami, Ženski pevski zbor Društva invalidov in upokojenecv ter recitatorji. Prizorišče zadnjih bojov 29. Hercegovske divizije na Grčarevskem vrhu je predstavil Dimitij Jerič, zgodovinsko pot slovenskega naroda pa je v svojem nagovoru orisal župan Janez Nagode.

Iz slavnostnega nagovora župana Janeza Nagodeta

Na prvomajski slovesnosti na Grčarevskem vrhu je župan pozdravil vse prisotne in v svojem slavnostnem nagovoru med drugim dejal, da je »druga svetovna vojna v celotni zgodovini človeštva terjala največje število človeških življenj. V nevarnosti, da za vedno izginejo, so bili celi narodi, posamezne rase... Tudi v našo deželo je vkorakal okupator... Zelo hitro se je pričel organiziran odpor proti sovražniku, proti tistim, ki so želeli zatreti naš ponos, naš narod... Tako je bila druga svetovna vojna tudi za slovenski narod težka in krvava... Mnogi so za domovino dali svoje življenje. Žal, je celo brat moril brata, izginjale so cele družine In kdo ve, kje bi se vse končalo, če ne bi bila s pomočjo zaveznikov ta morija zaustavljena in končna.«

«Zato,« je dejal župan, »9. maja vsako leto od 1945 dalje praznujemo po vsem svetu dan zmage, dan, ko je bil dokončno premagan fašizem in nacizem, dan ko se je za človeštvo pričelo novo obdobje... V prvih majskih dneh 1945 so se odvijali tudi v naših krajih zadnji boji. Sovražnik se je umikal in zapuščal opustošeno, oropano in požgano deželo. Tudi zadnja dejanja so terjala življenja. Prav na mestu, kjer danes opravljamo spomin na tiste dni, so pri osvobajanju Logatca dali življenja za svobodo tudi Hercegovci... Slovenci smo se zavestno odločili, da bomo svoje interese, svojo priborjeno svobodo, izbojevano pod vodstvom komunistične partije, združevali v federalni... državi Jugoslaviji.

Po domovini so delovne brigade s polno volje, zanosa, veselja in radosti, obnavljale domove, gradili tovarne, železnice in ceste. Čeprav je še vedno ostajal spomin na vojne strahote, se je življenje umirjalo. Dovolj je bilo kruha, steklo je delo v tovarnah, odprle so se šole...

Skoraj pet desetletij smo sožitno živeli v Jugoslaviji. Toda razmere so postajale vse težje in za nas Slovence čedalje bolj nesprejemljive. Slovenski narod se je s polno mero odgovornosti, hrabro kot v drugi svetovni vojni odločil za svojo nadaljnjo pot v samostojni državi... Vsi narodi v Jugoslaviji pa naše odločitve in naših dejanj niso odobraval, zato so poizkusili z vojnimi akcijami preprečiti našo odločitev, jo na grob agresorski način zaustaviti.

Slavnostni govornik župan Janez Nagode.

Foto: M. Petkovšek

Še nikoli v zgodovini našega naroda nismo bili Slovenci tako enotni, kot tedaj, ko smo branili in zagovarjali svojo odločitev za samostojnost... Žal, so tudi to pot padle nedolžne žrtve... Slovenija pa je postala samostojna in mednarodno priznana demokratična država. Uresničila se je tisočletna želja naših prednikov...«

Župan je proti koncu dejal, da danes, ko slavimo s svobodnimi in demokratičnimi deželami praznik dela, mineva tudi leto dni, odkar je Slovenija postala enakopravna članica Združene Evrope. »Prepričan sem,« je še dejal župan, »da bomo Slovenci tudi v prihodnje s svojo složnostjo in neomajnostjo, s svojo trdno voljo in delavnostjo ter vztrajnostjo znali braniti in zagovarjati svoj narod, svoj jezik, svojo kulturo in običaje in vse tisto, kar nas dela drugačne od drugih narodov, kar nas dela Slovence.«

Med prireditvijo sta delegaciji položili venca k spomenikoma na Grčarevskem vrhu in v Grčarevcu.

Vsi prisotni so bili nato povabljeni na zbor k Planinskemu domu v Novem Svetu. Godba in mažorete pa so se po slovesnosti odpeljale v Grčarevec, kjer so imeli vaščani svoje praznovanje.

Hkrati s proslavo je potekal 5. planinski pohod iz Logatca v Novi Svet; pohod je ob koncu popestril godec Franc Jeraj. Pred zbranimi udeleženci s proslave na Grčarevskem vrhu in številnimi

pohodniki je bila opoldne še kratka slovesnost, namenjena predvsem delavskemu prazniku. V programu so sodelovale pevke Ženskega zbora Društva invalidov in upokojenecv; zbrane pa je nagovoril podžupan Dušan Černigoj.

Po slovesnosti so bili vsi prisotni povabljeni k okusni malici, ki jo je pripravilo zaledje 25. vojno teritorialnega poveljstva SV z Vrhniko.

Marinka Petkovšek

Ranljivosti naše Zemlje v pomoč

Letošnji svetovni dan Zemlje – 22. april (že petidresetič po vrsti) – je spremljalo geslo »Varujmo otroke in našo prihodnost«, zaznamovale pa so ga številne prireditve, s katerimi so želeli posamezniki in okoljske institucije opozoriti na enkratnost in ranljivost našega planeta. Po raziskavah Svetovne zdravstvene organizacije nevarne snovi v okolju usodnejše vplivajo na otroke kot na odrasle.

V krajevni skupnosti Trate smo počastili ta dan s čistilno akcijo. Če je bil kdo mnenja, da so ljudje dovolj osveščeni in da ne puščajo odpadkov kar vse povsod, kjer jim pride na misel, se je hudo motil. Ljudje se očitno ne zavedajo, kaj naredijo, če za seboj pustijo kup smeti; prav nesramno do narave odpeljejo, denimo, v gozd vse, kar se jim zdi doma odveč.

Lepo vreme je v soboto, 23. aprila, pripomoglo, da se nas je zbralo nekaj odraslih in veliko otrok, majhnih in malo večjih. Seveda, tistih brezvestnih onesnaževalcev ni bilo poleg; oni imajo svoje »akcije« kar celo leto. Razdelili smo se v dve skupini in vsaka je odšla na svojo stran – onesnaženi naravi nasproti. Česa vsega nismo našli – ob cesti, v gozdu, na travniku, v bunkerjih... Seveda, pa je treba dodati, da so Bojan, Rozi in Brigita poskrbeli, da nismo delali žejni in lačni.

Veselo nad smeti in odpadke.

Foto: A. Žakelj

Ob koncu, ko nas je osnažena narava hvaležno pozdravljala, pa je vsak dobil tudi spominsko kapo turističnega društva.

Ana Žakelj

Eni složno nad smeti, drugi pa roke križem

Ob dnevu Zemlje je TKŠD Grčarevec organiziralo čistilno akcijo

Lepo, mrzlo pomladno jutro je veliko obetalo. Glede na to, da so bila pomladna opravila na njivah in poljih že v dobrem razmahu, se je zbralo kar veliko članov društva, da bi ob dnevu Zemlje počistilo svoj Grčarevec.

Tega dne je na marsikateri kmetiji delo zastalo – pohvale vredno ravnanje. Cele družine so se pripravile na spopad s smetmi in odpadki: Gutarjevi – Mitja s strojno mehanizacijo, Irena z roko v »gipsu« in Janez, ki je bil prisoten kljub vročini, pa Brusovi s prvošolko Piko, najmlajšo udeleženko, dalje Štefucovi z žensko

posadko in predsednikom Bojanom. Slabost Grčarevca – divje odlagališče odpadkov tik poleg krajevne table – je bilo s pomočjo občine in Primorja sanirano. Česa si lahko želimo bolj, kot to, da bi v prihodnje kak Notranjec »pomotoma« le ne odložil tovora odpadkov na mesto, ki je bilo že v grdi navadi.

Ženske ekipe pod vodstvom enoroke Irene in Milice so pridno polnile modre vreče, ki so se nabirale po obcestnih bankinah od Grčarevskega vrha do počivališč nad Planinskim poljem. Moške ekipe so se spoprijemale s težjimi spravili:

zarjaveli sodi, železje, plastika, pnevmatike in še vse mogoče in nemogoče odpadne stvari. Gregor je s težavo privlekel na plano škodo in bolhco, ki sta po nesreči pristali med drevjem nad Planinskim poljem.

Lepo urejeno počivališče s klopki in mizami, smetnjaki in ograjo. Kaj pa je pod ograjo, bi si moral vsakdo ogledati, in ni hudič, da bi ga ne prizadelo. Nujno je treba organizirati čuvajno službo in odmeriti visoke kazni za kršitelje reda.

Traktorske prikolice so se polnile. Mitja je moral hitro pobirati sadove dela udeležencev akcije. Prostor pred avtobusno postajo se je hitro polnil in komunalci so prav gotovo imeli z goro odpadkov obilico dela.

Srečko in Domen sta bila edina udeleženca tako imenovanega novega dela Grčarevca. Tak odnos do očiščevalne akcije je obžalovanja vreden, gospe in gospodje, ki vam je premalo mar za čisti Grčarevec! Skrb za čisto okolje mora zadevati vse vaščane. Razobešeni plakati očitno niso bili dovolj vabljivi. Misel, ki sem jo zapisal ob lanski akciji – »pomesti moramo najprej pred svojim pragom« –, še vedno drži. Narava je namreč naše največje bogastvo in od nas samih je odvisno, kaj bomo zapustili prihodnjim rodovom.

V zadovoljsvo vseh je akcija TKŠD Grčarevec lepo uspela. Vendar: Zemlja naj bi bila čista vse dni v letu in ne le ob dnevu Zemlje.

Zgovoren kup odpadkov

Foto: F. Srečko

Vili Černivec

Doseči zadovoljstvo stanovalcev in medsebojno zaupanje zaposlenih

O razmerah in perspektivah v Domu starejših smo se pogovarjali z direktorico Heleno Primc, dipl. soc. delavko in spec. za družinsko svetovanje

Helena Primc.

Spoštovana gospa direktorica Helena Primc, v treh mesecih ste verjetno že dokaj nadrobno spoznali Dom starejših v Logatcu. Ste doživeli kaka presenečenja?

Presenečenj v slabem ni bilo. Bilo pa jih je nekaj prijaznih.

Lahko razmere v Domu zdaj štejejo za urejene, če jih primerjamo z onimi pred dobrim letom dni, ki so pripeljale do kadrovske zamenjave v vodstvu Doma?

Da, lahko jih štejejo za dobra urejene. Zdaj je čas, da se stvari umirijo in stabilizirajo. Potreben in zaželen je še večji občutek varnosti, čeprav se zdi, da stanovalci v domu problemov niso zaznavali tako močno, kot so jih zaposleni.

Boste v mejah pristojnosti, ki jih imate, zastavili kake korenite spremembe? Če da, kaj boste spremenili?

Zdaj je najbolj pomembno, da se med zaposlene spet vrne in utrdi medsebojno zaupanje. Kar je dobrega v času pretresov zastalo, naj znova dobi svoje mesto v našem vsakodnevju: nadaljevanje stikov in sodelovanja s širšim okoljem, z društvom upokojencev, s skupinami za samopomoč, z društvi in drugimi skupinami, ki lahko popestrijo naš domski vsakdan.

Če občutnejših sprememb ne predvidevate, kaj bo vaše vodilo pri delu, čemu boste namenili največ pozornosti?

Poslanstvo v zavodu je doseči zadovoljstvo stanovalcev. Zavedamo se, da smo zaposleni tu zaradi varovancev. Če so ti zadovoljni, smo lahko zadovoljni tudi zaposleni. Eno mojih prvih opravil po prevzemu dolžnosti je bil pogovor s svojci. Minil je v delovnem in ohrabrujočem vzdušju – menim, da obeh strani.

Menite, da je delovanje tovrstnih domov zakonsko ustrezno urejeno? Vas veljavna zakonodaja utesnjuje? Bi morda

predlagali njeno spremembo, kakšno?

Pripravlja se sprememba zakona o socialnem varstvu. Spremembe bodo vplivale tudi na socialne ustanove, kakršna je naša. Vedno pa se pri delu pokažejo zakonske omejitve, ki ne dovoljujejo stvari urejati, kakor bi jih želeli v prid tistim, zaradi katerih smo tu.

Še nekaj splošnih vprašanj, ki morda zanimajo bralce Logaških. Je Dom zdaj polno zaseden (z gledišča varovancev in zaposlenih)? Tudi del t.im. varovanih stanovanj?

V domu je zasedenih vseh 164 mest. Varovana stanovanja v posebnem traktu doma pa sodijo pod ZPIZ in za njihove stanovalce opravljamo le servisne storitve, kolikor jih potrebujejo.

Koliko časa je treba čakati za sprejem v Dom?

Prednost pri sprejemu v dom imajo občani Logatca. Nepokretni čakajo na sprejem nekako dva meseca – moški nekaj več, pokretni pa približno leto dni. Kandidati od drugod čakajo dlje. Morda se bo z odprtjem doma v Cerknici ta čas kaj spremenil. Dom je bil sprva namenjen predvsem osebam s teh dveh območij.

Je oskrbnina v celoti samoplačniška oz. kdaj morajo za plačilo poskrbeti varovanci sami oz. njihovi svojci?

Zvečine gre za samoplačništvo. Če dohodki ne zadoščajo, doplačujejo ožji svojci ali občine. To področje je zakonsko urejeno.

Želite bralcem sporočiti kaj, česar nistem vprašal?

Zavod, kakršen je naš, zbuja pri ljudeh občutek tesnobnosti in strahu – kot starost nasploh. Če želi kdo mlajših, vsakdo, ki se čuti sposobnega starejšim nameniti kako uro svojega časa, lepo vabljen. Spoznal nas bo in polepšal dan varovancem doma. Zelo bi bili veseli tudi koga, ki bi usmerjal in vodil pevce, ki tako radi pojo iz vsega srca in jih ni treba nič prositi, naj pridejo k petju: vedno so pripravljeni in hvaležni za trenutke, ki jih pojoč doživijo.

Janez Gostiša

Gospodarske diagonale

Ponos starejše logaške arhitekture

Staro Jelenčevo hišo je bil že krepko načel zob časa. Pred dobrim desetletjem so jo odkupili kleparski in krovski mojstri Šušteršiči iz Horjula ter jo temeljito obnovili. Zaradi zahtev zavoda za spomeniško varstvo, ki ničesar ne prispeva k obnovi, razen zahtev(!), je bila prenova kar draga.

In hiša je kljub častitljivi starosti – zgrajena je bila leta 1888 – ponovno zasijala v vsej svoji lepoti na nekdanjem Brodu, zdaj ob Tržaški cesti.

Tako prenovljena zgradba je Logatcu v ponos. V stavbi je danes sicer dobro založena trgovina z materialom in orodjem za potrebe ostrešij in streh. Vedno lepo urejeno skladišče na dvorišču, prenovljena kapelica in ograja pa se lepo vključujejo v skrbno vzdrževano celoto. Bolje in lepše bi skoraj ne šlo.

Besedilo in foto: F. Brus

Prenovljena Jelenčevo lepota - z zadnje, dvoriščne strani.

Zahteve slovenske obrti – tudi cilj slovenske vlade

»Za mednarodno konkurenčnost obrti in malega gospodarstva« je bilo naslovljeno delovno gradivo, ki je zajelo letošnje zahteve slovenske obrti in je bilo predstavljeno javnosti in predstavnikom slovenske vlade na dnevih slovenske obrti v Portorožu – Dokument vsebuje 115 zahtev; nekaterim so predstavniki vlade odkrito pritrdili in obljubili, da jih bodo skušali vnesti v spreminjajoče se zakone.

Forum so se 21. aprila v Portorožu udeležili z vladne strani dr. Gregor Virant, minister za javno upravo, dr. Andrej Bajuk, minister za finance, mag. Andrej Vizjak, minister za gospodarstvo, mag. Janez Drobnič, minister za delo, družino in socialne zadeve, dr. Magdalena Šverc, sekretarka v Ministrstvu za šolstvo in šport ter dr. Mičo Mrkaič vodja vladnega strateškega sveta. Obrtno zbornico Slovenije pa sta predstavljala predsednik Miroslav Klun in predsednik upravnega odbora Štefan Pavlinjek, delo foruma pa je moderiral generalni sekretar zbornice dr. Viljem Pšeničny.

Poslušalci, ki smo dodobra napolnili kongresno dvorano Europa, smo lahko sledili uvodnemu ekspoziciji predsednika obrtne zbornice in zatem nastopom predstavnikov vlade. Prav vsi so pritrdjevali obrtniškim ugotovitvam o preveč kompliciranem spremljanju poslovanja. Za enostavnost se je posebej zavzemal minister dr. Bajuk in poudaril, da jo moramo v Sloveniji še zgraditi. Dr. Bajuk je še povedal, da ima v EU 10 držav opredeljeno možnost plačevanja DDV po plačani realizaciji. Menil je, da bi lahko uvedli plačevanje davka na podlagi normiranih stroškov po zgledu Nizozemske. Naj omenim še njegovo misel, da ne bo uporabne znanosti, če se znanje ne bo pretakalo v gospodarstvo in če ne bo zaupanja v zasebno iniciativo.

Mag. Vizjak je napovedal v celoti noveliran zakon o gospodarskih družbah. Ustvarjati kaže podjetništvu prijaznejše okolje, a z manj finančnih injekcij. Zahteve slovenske obrti je zvečine ocenil kot skupni cilj vlade in obrti. Menil je, da je treba poenostaviti razpise za dodeljevanje javnih sredstev in omogočiti dostop do informacij prek širokopasovnih omrežij.

Dr. Mrkaič je pojasnjeval, da je vladni strateški plan pripravljen dolgoročno. Omenil je tim. slovaški model enotne

davčne stopnje, katere bistveni element je poenostavitev davčnega sistema. Dejal je, da do leta 2007 ni pričakovati radikalnih sprememb, da bi ne izpadli iz evra. Liberalizirati pa je treba trg delovne sile, ki je ob poenostavitvi davčnega sistema in boljšega pretoka znanosti v gospodarstvo eden bistvenih elementov za doseganje 5-odstotne letne rasti gospodarstva.

Mag. Drobnič je dejal, da je vladi v treh mesecih uspelo s socialnimi partnerji rešiti 7 let nerešeno vprašanje kolektivnih pogodb. Omenil je vidik vprašljivosti študentskega dela in poudaril element pravičnosti v socialnih prejemkih in izrazil pričakovanje podpore ukrepom ministrstva na njegovem delovnem področju.

Dr. Magdalena Šverc se je ustavila ob vprašanju podjetniške kompetence – kaj sem sam naredil za svojo podjetnost!? Povedala je, da se spreminja šolska zakonodaja in poudarila, da je mlade treba spodbujati tudi k poklicnemu izobraževanju, da bi postali lahko podjetniško uspešni.

Dr. Gregor Virant je omenil slogan »Prijazna in učinkovita uprava«. Povedal je, da se zmanjšujejo stroški in obseg državne uprave. Upravne enote že imajo dostop do vseh podatkov, zato naj ne pošiljajo več državljanov po razna potrdila in dokazila, ki so upravnim enotam tako rekoč že pri roki. Menil pa je, da so obrtna dovoljenja vprašanje, ki ga bo treba še odpreti.

Potem ko je predsednik upravnega odbora Obrtne zbornice povzel stiske obrtnikov in malih podjetnikov ter dejal, da bo slovensko obrtništvo terjalo izpolnitev današnjih ministrskih obetov, so prišli do besede drugi udeleženci foruma. Natresli so kup slabih izkušenj, ki so jih doletele pri poslovanju in jim onemogočale normalno delo. Zares, upajmo, da jih bo ob letu mnogo manj.

J. Gostiša

Nova samopostrežna trgovina – tudi z vrtnarskim programom

Konec marca je Kmetijsko-gozdarska zadruga Cerknica odprla na Uncu prenovljeno franšizno Mercatorjevo samopostrežno trgovino. Prej je bila na Uncu navadna trgovina, s preureditvijo pa so povečali prodajne površine za 30 odstotkov. Poleg živil bodo v atriju prodajali tudi vrtnarski program. Naložba v prenovno trgovino je znašala 21 milijonov tolarjev.

Po besedah direktorja zadruge Marjana Kržiča je to osma trgovina, ki so jo obnovili v zadnjih šestih letih. V trgovini je tudi bankomat, ki bo še posebej priročna pridobitev tamkajšnjim prebivalcem in okoličanom, saj na Uncu ni pošte ali banke, na kateri bi lahko dvigovali denar.

Besedilo in foto: Ma. P.

Otvoritveni trak je prerezal Anton Žnidaršič, predsednik Kmetijske zadruge.

Zaradi iskanja pravih odgovorov

Sredi aprila je bil na sedežu logaške Območne obrtne zbornice posvet zbornic z Notranjskega in Primorskega s predstavniki Obrtne zbornice Slovenije – Udeležili so se ga predstavniki prav vseh trinajstih zbornic, Obrtno zbornico Slovenije (OZS) pa so zastopali predsednik Miroslav Klun in podpredsednik Viktor Barlič, generalni sekretar dr. Viljem Pšeničny, predsednik OKK Vladislav Puc in član UO OZS Berto Menard

Bil je eden širših posvetov, ki jih je OZS letos pripravila zaradi iskanja pravih odgovorov na potrebe članov. Posvet je potrdil ugotovitev, da so problemi v različnih krajih različni, da sta delovanje območnih zbornic in njihova učinkovitost različni. Vsem pa so skupne iste zadrege, izvirajoče iz neustrezne zakonodaje, ki terja predvsem preveč birokracije, preveč formalnega spremljanja, pisanja in dokazovanja, ob tem pa večkratno sporočanje istih podatkov različnim inštitucijam, organom. Premajhna plačilna disciplina in poslovna tveganja so tako vsakdanje stalnice, da se niti ne omenjajo več.

Predstavniki območnih zbornic so našli veliko omejevalnih dejavnikov, ki zavirajo razvoj. Poudarili pa so tudi, da so se zbornice učvrstile, da širijo svojo dejavnost in so pripravljene na nove izzive. K temu je B. Menard pribil: »Imamo moč in znanje, zato se nas vsaka oblast malo boji. Že pred dvema letoma sem v Celju dejal, da se obrtniki nimamo koga bati.«

Po tej trdni odločenosti pa se je posvet zapletel v vprašanje moči pri odločanju o temeljnih vprašanjih, o zakonodaji, ki se kroji v parlamentu. Razvnela se je razprava o političnem angažmaju in o morebitni lastni obrtniški stranki, kakor jo imajo, denimo, upokojenci.

Na mnenje, da so območne zbornice manj, kot bi bilo nujno, seznanjene z delom osrednje zbornice, je predsednik odgovoril, da se stvari odvijajo tako naglo, da jim komaj še sledijo,

saj se spreminjajo tako rekoč iz ure v uro. Nadrobneje je spregovoril o socialnem partnerstvu in o dogajanjih okrog ekonomsko socialnega sveta, ki bi ga radi nekateri kar ukiniti, zbornica pa prav prek tega organa skuša udeležiti upravičene zahteve obrtnikov. Beseda je tekla tudi o reprezentativnosti pogajalcev v socialnem partnerstvu in pri sklepanju kolektivnih pogodb: sta to lahko obrtna in gospodarska zbornica ali samo obe združeni delodajalcev.

Večkrat je bilo tudi omenjeno, naj zbornica postane zbornica mladih, ki pa za delo v zbornici ne kažejo posebnega navdušenja. Razprava pa se je sukala tudi okrog javnih pooblastil, ki jih je zbornica sprejela (obrotna dovoljenja, prevozniške licence...) in postavljajo zbornico v položaj, da od svojih članov terja razna dokazila, ki jih je poprej terjala država.

Razprava pa je pokazala tudi na to, da lahko uspešne zamisli naletijo na nasprotovanje, da vsekakor uspešna ponudba naleti na zavračanje. Tak primer je s ponudbo računalniške in programske ter komunikacijske opreme, češ zbornico so člani nekoč ustanovili zato, da bi zaščitili svoje interese, ne pa zato, da bi jim po težko razumljivo nizkih cenah omogočala nakupe. Gostince muči silno administriranje, laično, ad-hoc ocenjevanje njihovih lokalov, priobčevanje takšnih ocen v časopisju itn.

Del razprave pa je zajet tudi v zahtevah slovenske obrti, kakor so bile predstavljene predstavnikom Vlade RS na Forumu slovenske obrti v Portorožu.

J. Gostiša

Izjemna drevesa na Krasu

Naše poti proti morju so vse prepogosto obremenjene s cilji, da čim prej zagledamo in potipamo naše slano bogastvo. Zato pogosto ure in ure prepolžarimo pred cestninskimi postajami in bentimo nad vročino. Mogoče pa bi kdaj ubrali kako stransko pot in si ogledali kako zanimivost, in potem, ko se prometni zamašek sprost, elegantno zdrsnili do morja. Tudi za take primere so gozdarji Zavoda za gozdove, zaposleni na Krajevni enoti Sežana, pripravili knjižno publikacijo *Izjemna drevesa na Krasu*.

V knjigi so popisali drevesa, ki po svojih merah, oblikah in drugih lastnostih odstopajo. V drugi polovici lanskega leta je v okviru študijskega krožka stekel projekt, v katerem je bil oblikovan širši seznam izjemnih dreves na območju divaške in sežanske občine. Izdali so omenjeno publikacijo, kjer so predstavljeni in opisani predstavniki 30 različnih drevesnih vrst. Knjižica je bogato slikovno opremljena; na koncu pa je priložen zemljevid z nahajališči vseh dreves. Knjižico lahko dobite pri gozdarjih na Krajevni enoti Sežana.

Besedilo in foto: Marjan Papež

Knjižnica Logatec

- ure pravljic: 5., 12., 19. in 26. maja ob 16.30,
 - razstava kamnin,
 - razstava knjig ob svetovnem dnevu meroslovja (20. maj)
- Informacije: Knjižnica Logatec, tel.: 01 7541 722

Vredno si je ogledati kako izjemno drevo na Krasu.

Za lepšo podobo vasi

V Hotedršici lepo uspela akcija »Očistimo svojo vas« ob »dnevu Zemlje«

Kulturno turistično društvo Hotedršica je ob »dnevu Zemlje« organiziralo čistilno akcijo. Z letaki, ki smo jih naslovili na vsa gospodinjstva, smo želeli povabiti k akciji čim več vaščanov. Nad odzivom naših ljudi pa smo bili nemalo razočarani, saj nam ni uspelo privabiti k sodelovanju kakega posebej omembe vrednega števila vaščanov. Veseli pa smo bili skupine najmlajših, ki so z veliko vneto in navdušenjem sodelovali pri pobiranju odpadkov in čiščenju javnih površin v naši krajevni skupnosti. Tako se nadajamo, da bo vsaj mladi rod vzpostavil zdrav in odgovoren odnos do narave in okolja, v katerem živimo.

Lepo in prav je, da sicer počistimo vsak pred svojim pragom, toda tudi takih skupnih akcij se ne bi smeli izogibati, jih ne bi smeli omalovaževati. Končno smo le skupnost ljudi, ki živimo v določenem okolju, in prav bi bilo, da bi se povezovali in sodelovali. Menili smo, da bi bila »očiščevalna akcija« priložnost, ob kateri bi pokazali, da nam ni vseeno, v kakšnem okolju živimo (tudi preko svojega dvorišča).

Kljub nezavidljivi udeležbi menimo, da smo bili dovolj učinkoviti; vas je naslednji dan le kazala malo lepšo podobo

To pot so se izkazali mladi.

kot običajno. Seveda, bo treba še veliko postoriti in se lotiti ureditve vasi tudi bolj celovito in sistematično; upamo pa vsaj na korekten in spoštljiv odnos do našega dela. S podobnimi akcijami bomo namreč še nadaljevali, zato vabimo vaščane, da se nam

pridružijo po svojih močeh, hkrati pa pričakujemo, da nam bodo sovaščani posredovali svoje predloge za reševanje težav, ki zadevajo urejanje in varovanje okolja.

Mojca Dolenc

Narava je v najmanjših rečeh največja

Ko se boste sprehodili krog Sekirice, vas bo na enem od kažipotov pozdravila tudi naslovna misel

Učenci osnovne šole Osem talcev iz Logatca so dnevu Zemlje – 22. aprila – namenili kar četrto pomenljivih pozornosti.

Najprej moramo navesti domiselno in lepo označeno pol ure in čez

dolgo prijetno sprehajalno pot krog Sekirice, ki jo uvodna tabla označuje kot pot miru, ljubezni, sreče in prijateljstva. Učenci iz eko krožka so si pod mentorstvom Petre Fefer najprej ogledali zemljišče, pot naznačili na karti, nato (ob pomoči mizarja Dušana

Jerina) pripravili dvanajst kažipotov, jih opremili z ljubeznivimi in vzpodbudnimi gesli ter jih ob pomoči stroja Primorja razmestili vzdolž poti. – Delo je vredno vse pozornosti zaradi svoje plemenite, smotrne in in nadve prijazne namere. Čudovita popotnica vsem sprehajalcem; tega dne so jo otvoritveno prešli posamični razredi.

V avli šole je bila postavljena lična razstava, ki je nazorno prikazovala kar zahtevna prizadevanja za pripravo sprehajalne poti.

In tretje: Sprehajalni poti so učenci namenili tudi čedno zgibanko, ki lahko sprehajalca še posebej pospremi in opozori na posebnosti ob poti, ki je sicer tudi lepo grafično označena.

Seveda, pa nikakor ni bilo moč prezreti tega, da so se učenci skrbno pripravili na razredno tekmovalno zbiranje odpadnega papirja, oblačil za Karitas, odrabljenih baterij in kartuš tiskalnikov.

Da bi le vrednote tega dne Zemlje segle globoko v našo zavest. Bržčas so tako želeli tudi naši najmlajši. Seveda.

M.Š.

Učenci so prvi prešli novo sprehajalno pot.

Odličen nastop logaških pevk

Ob svoji sedmi obletnici delovanja so ženske pevskega zbora Lastovke iz Grosupljega povabile na svoj letni koncert mešani pevski zbor Društva upokojencev Zalog in tudi logaške prijateljice

Na pot v Grosuplje so se podale pevke Ženskega pevskega zbora Društva invalidov in Društva upokojencev Logatec na malce oblačno sobotno popoldne. Polne pevske energije, pričakovanja in upanja na lep nastop so se pripeljale do grosupeljskega kulturnega doma, kjer so jih prijazno sprejele članice gostiteljskega pevskega zbora.

Po krajši vaji se je začelo. Na moč slovesno. Z govorniki, petjem in darili. Logaške pevke so se pod vodstvom Karoline Medvešček predstavile z ljudskimi pesmimi v priredbah Bučarja, Preglja, Pahorja, Kovačiča in Adamiča. Svoj pevski nastop pa so opravile z odliko – ob bok gostiteljskemu zboru pa tudi gostom, Mešanemu pevskega zboru Društva upokojencev Zalog.

Lepo obiskano prireditev je zaključilo prijetno druženje s prepevanjem in obljubo, da se ponovno srečajo – v Logatcu pa tudi v Zalogu!

NevMa

Prepevale so v gosteh pri grosupeljskih Lastovkah.

Foto: D. Malavašič

Knjige – naše čarobne oči

Ob mednarodnem dnevu knjige in 60-letnici Cicibana

Mednarodna zveza za mladinsko književnost IBBY je na pobudo nemške pisateljice Jelle Lepman razglasila 2. april, rojstni dan Hansa Christiana Andersena, za mednarodni dan knjig za otroke. Od leta 1967 ga praznujejo vse članice te ugledne mednarodne organizacije. Vsako leto v tem času obkroži svet poslanica s posebnim sporočilom, ki ga pripravi ena od nacionalnih sekcij IBBY.

Letošnja poslanica prihaja iz Indije: »Knjige so moje čarobne oči«. Starodavna indijska legenda govori o fantu, ki je spoznal, da modrost izvira iz besed, ki so jih učenjaki zapisali na rokopise iz listov palmovca. Knjige so naše čarobne oči. Iz njih izvira znanje, s katerim nas vodijo po zavutih in neuhojenih poteh življenja.

Ta dan smo praznovali tudi na POŠ v Rovtarskih Žibršah. Pogovarjali smo se o Andersenu, o njegovih pravljicah in pripovedkah, najbolj nas je navdušila njegovova pravljica pripoved »Kakor napravi stari, je zmeraj prav«. Mogoče tudi zato, ker so v tej slikanici odlične ilustracije našega prijaznega soseda, slikarja Rudija Skočirja.

Pridružili pa smo se tudi praznovanju Cicibana, revije, ki letos praznuje že 60. rojstni dan. Poiskali smo starejše letnike Cicibana – naš najstarejši je iz leta 1961 – in pripravili razstavo. Izvedeli smo, kako nastaja Ciciban in kdo vse pri tem sodeluje. Tudi med starimi Cicibani smo našli marsikaj zanimivega – predvsem pa zgodbe, ki bi sicer obležale pozabljene na odročni polici.

Besedilo in foto: Anica Žakelj

Navdušeni nad Cicibanom.

Adoramus ponovno z nagrado

Adoramus je v zadnjem letu močno pomlajen in z dirigentom Tadejem Sadarjem pokazal, da se kakovostno spet vzpenja – V aprilu ponovno v tujini, domov pa z prvo nagrado

MePZ Adoramus je po prvih 15. prehojenih letih in enoletnem odmoru pred dobrim letom ponovno zaživel z novim dirigentom Tadejem Sadarjem in mnogimi novimi mladimi pevkami in pevci. Tako zbor že dobro leto vztraja, se trudi in kaže znake ponovnega prebujenja kvalitete. Po lanski uspešni sezoni, v kateri se je zbor predstavil na dveh samostojnih koncertih ter z mnogimi manjšimi projekti, je letošnji plan še zanimivejši in pestrejši.

Pomembna je bila udeležba na 1. natečaju sakralne zborovske glasbe "Bogomir Špacapan" v italijanskem Piedimontu 3. aprila. Tekmovanje v organizaciji zamejskih Slovencev je potekalo v polni cerkvi in ob budnem ušesu strokovne žirije, ki je že pred natečajem med prijavljenimi izbrala 6 zborov iz Avstrije, Italije in Slovenije, med njimi tudi Adoramus, ki je sicer že od samega začetka zvest tudi sakralni glasbi, očaran nad njeno melodiko, mogočnostjo in širino.

Na natečaj se je Adoramus prijavil s tremi skladbami, ki so ustrezale razpisnim pogojem. Med temi gre še posebej omeniti

Gallusovo Media vita in morte summus, osemglasni motet za dva zbora, ki ga je zbor ob manjši zasedbi v izredno akustični cerkvi odlično zapel. Ostali skladbi slovenskih skladateljev Trošta in Missona sta nadaljevali kakovostno prepevanje; Missonovo skladbo je pospremila logaška organistka Gabrijela Nagode.

V razglasitvenem vzdušju je bil Adoramus razglašen za zmagovalni zbor v veselje vseh pevcev, dirigenta Sadarja in tudi publike, ki je z močnim aplavzom potrdila odločitev komisije. V obrazložitvi je komisija zapisala, da si je Adoramus pridobil prvo nagrado z oceno odlično zaradi intonančne točnosti, vokalnosti ter intrepeticije kakovostno izbranega programa.

Tekmovanje je spremljal tudi RAI; posnetke pa bo možno slišati tudi na radiu Ognjišče.

Nova motivacija bo gotovo vzpodbujala še mnoga pevska dogajanja v prihodnosti. Čestitke torej vsem pevkam in pevcem, še posebej pa dirigentu Sadarju.

JČK

Veris 2005

Poleg lepih pozno pomladnih barv gozdov in travnikov, ptičjega petja, sončnih žarkov, modrega neba... bo ta letni čas v Logatcu glasbeno zaznamovalo prepletanje zvoka, giba in zgodbe v podobi festivala VERIS – letos že petega po vrsti

Glasbeni festival Veris bo še vedno na prostem, pred cerkvijo sv. Nikolaja, še vedno bo zanimiv, raznolik, za ušesa odraslih in otrok, za ljubitelje klasike in zabavne glasbe, za ples in za pravljico. Vse bo prepleteno, vse bo povezano v pisan šopek glasbenih utrinkov od 16. do 19. junija.

Začelo se bo slovesno na četrtek večer s prelepim, dušo božajočim petjem Nine Kompare in Rebeke Hren. Nadaljevalo pa s slavnostnimi besedami ravnatelja in gostov, končalo pa s skupino BIT. – Naslednji dan bo namenjen izobraževanju, jazzu in ljudskemu izročilu. V popoldanskih urah bo Katarina Habe v delavnici prikazala pripomočke za motivacijo pri vaji inštrumenta, za odpravljanje treme in tesnobe pred nastopi ter sodelovanje učiteljev in staršev pri tem. Nato bo sledil koncert skupine Misija nemogoče, ki deluje v okviru Glasbene šole Logatec. Večer pa bo zaključila Eva Hren s predstavitev svoje avtorske zgoščenke. – Tretji dan glasbenega festivala se bo začel v dopoldanskih urah z delavnico sodobnega izraznega plesa, ki jo bo vodila Kaja Janjič. Popoldne se bo nadaljevalo s koncertom solistov in komornih skupin iz glasbenih šol Vrhnika, Logatec, Cerknica in Idrija. V zgodnjih večernih urah bo nato nastopil še trio, v katerem muzicirajo Lev Pupis s saksofonom, Eva Škrinjarič s flauto, Ottilia Gaurean (iz Madžarske) pri klavirju. – Sobotno glasbeno dogajanje pa bo končal koncert orkestra Mandolina. Zadnjemu, nedeljskemu dnevu festivala bodo glasbo različnih avtorjev poustvarjali orkestri. V popoldanskih urah Big band Cerknica, Pihalni in godalni orkester GŠ Logatec, Tamburaški orkester iz Brežic in Simfonični orkester GŠ Logatec. V večernih urah pa bo festival slovesno sklenil Pihalni orkester Logatec s triom Katrinas.

Glasbeni akordi poznih pomladnih, junijskih dni pa bodo izzveneli v povabilo k obisku šestega festivala – Veris 2006.

NevMa

»Balalajci« – odličen uspeh skupnega dela

Z dobrim sodelovanjem do obsežnega in uspešnega glasbenega dosežka

V torek, 19. aprila, je bila na Glasbeni šoli promocija »Balalajcev«, obsežnega projekta, ki je nastajal na pobudo Glasbene šole. Petnajst pesmic o živalih Mire Voglar je v Studiu 25 posnel Otroški zborček Glasbene šole pod mentorstvom Lidije Janjič, posnetek glasbene pravljice pa je delo dramskega krožka Osnovne šole "8 talcev" pod vodstvom dveh Simon: Nagodetove in Kavčičeve.

Za nadgradnjo projekta so poskrbeli otroci iz vrtca Kurirček in učenci OŠ "8 talcev", ki so narisali prelepe risbe na temo omenjenih pesmic, iz katerih je slikar Jur Samec izbral tiste, ki so smele na razstavo. Komisija v sestavi Maruša Cigliarič in Jur Samec pa je izmed teh izbrala risbe, ki so skupaj z notami pesmic in pravljico oblikovani v lično pesmarico, ki dopolnjuje prej omenjeno zgoščenko. H končni realizaciji projekta sta pripomogli glasbena založba Panika iz Kranja, ki je založila in izdala zgoščenko, ter knjižna založba Otroci iz Ljubljane, ki je poskrbela za izid pesmarice.

Projekt »Balalajci« je zagotovo zelo uspešen primerek povezovanja vzgojno izobraževalnih zavodov v logaški občini: glasbene šole, osnovne šole in vrtca ob finančni pomoči občine. Balalajcem želim, da bi njihove pesmice o živalih čim bolj radostno zvenele iz prešernih otroških grl po vsej Sloveniji.

Primož Malavašič,
ravnatelj Glasbene šole Logatec

Knjižnica Rovte

- ure pravljic: 5., 12., 19. in 26. maja ob 16. uri
- razstava Ivana Malavašiča iz Podlippe
Informacije: Knjižnica Rovte, tel.: 01 7503 030

Slikar Notranjske in Krasa

Bolj poredko se zgodi v Logatcu razstava. Še vedno se sliši mnogo opazk in pripomb, da ni prostora, da ni denarja, da ni... Volje. Da. Predvsem ni prave želje in pobude. In sicer takšne, kakršna je prišla v prvih pomladnih dneh tega leta. Hčerki Jasna in Vesna sta si namreč zaželeli pokazati Logatčanom nekaj slik, ki jih je pred več

kot pol stoletja oblikoval njun oče Anton Rupnik-Storžev. Pripravili sta vabilo, priložnostno knjižico in pripeljali slike. Nato pa ob pomoči ravnatelja in sodelavcev Glasbene šole ter vodje izpostave Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti udeležili svojo željo.

Na zadnji predpraznični aprilski dan smo bili priče prijetni otvoritvi razstave, na kateri je Jasna Čuk prebirala zgodnice svojega očeta ter se spominjala dni, ko je še s platnom in barvami na kolesu vihral naokoli in slikal. Res, ne posebno »visoke umetnosti«, kot je dejala, pač pa likovne zapise časa. Podobe, v katerih je veliko veselja, navdušenja in ljubezni do Logatca, notranjske krajine.

Tako so si Logatčani v prazničnih dneh lahko ogledali olja, ki jih je naslikal »slikar Notranjske in Krasa«, kot je rad samega sebe imenoval Storžev, ki se je bil rodil leta 1905 v Gornjem Logatcu. Končana vojaška šola mu je omogočila zaposlitev v vojski kraljevine Jugoslavije; kot podoficir je služboval v Zagrebu in Karlovcu. Po drugi svetovni vojni se je vrnil v Slovenijo in se najprej zaposlil v Ljubljani na Zavodu za statistiko, kasneje pa v logaški komunalni in na KLI Logatec.

V pokoju je veliko svojega dela namenil aktivnostim za otroke v okviru Društva prijateljev mladine in v okviru prvega logaškega vrtca, katerega ustanoviteljica je bila njegova soproga. Umrl je v Sežani v starosti 87 let.

Hči Jasna je vodila skoz razstavo.

Foto: D. Malavašič

Svinčnik in tudi čopič sta spremljala večino njegovega življenja. Poleg tega je rad fotografiral in pisal pesmi. Od mladosti pa vse do pozne starosti je bil ves čas v gibanju in velik del Notranjske in Krasa je prevozil s kolesom, ko je iskal motive za slike in fotografije. Svoja dela je na samostojnih ali skupinskih razstavah že ponudil na ogled v Logatcu, Cerknici, Sežani in Štanjelu. Njegova slikovna zapuščina je na ogled v Štanjelu v hiši »Pri Stanarjevih«.

NevMa

Modra srebrina

Idrijska Ana Balantič, članica Literarnega društva Zeleni oblaki, je 21. aprila predstavila pesniški prvenec, izšel pri Založbi Bogataj iz Idrije

Bil je čaroben četrtkov večer. V idrijski knjižnici so v velikanski modri vazi na vodni gladini gorele lučke in srebrno svetile v modrino večera, v katerega so se razlile pesmi Ane Balantič o življenju, ljubezni, odnosu moški-ženska, o hrepenenju, žalosti, trpljenju... Kar 196 pesmi je Ana Balantič zbrala v pesniško zbirko, ki je izšla tudi ob pomoči župana Damjana Krapša.

V zbirki objavljene pesmi so nastajale od leta 1999, ko se je Ana začela resneje ukvarjati s poezijo. Prvič je pesnica, sicer šivilja po poklicu, svojo poezijo predstavila javnosti v idrijski knjižnici leta 2002, od takrat dalje pa redno sodeluje na natečajih revije Mentor, na literarnih večerih v Idriji in v Skomarju na zreškem Pohorju. Leta 2004, kmalu po ustanovitvi, se je pridružila Literarnemu društvu Zeleni oblaki, kjer aktivno deluje in se udeležuje Branj.

Modro srebrino so v Idriji v navzočnosti mnogih poznavalcev in ljubiteljev literature iz Idrije, Logatca in Zreč predstavili Anini prijatelji iz Logatca in Skomarja, med verze so spleтали akorde odlični logaški glasbeniki Vid, Vinko in Bojan. Modra srebrina Aninega pesniškega sveta se je zlila med poslušalce tisti četrtkov večer in potrdila, kako prav je imel pesnik Ivan Minatti, ko je v pismu Ani napisal, da je njena poezija »izrazno bogata, ima srce in um široko odprt za utrip življenja.«

Pesniški zbirki, odeti v moder ovitek s srebrnimi napisi, so ob koncu dodani tudi trije teksti - nagovor ravnateljice knjižnice Anice Božič, v katerem Ana prizna, da je pisala že v mladosti, a je »po izgubi očeta, pesniški plamen zamrl in se pokril s pepelom.« Anica Božič zapiše še, da je to poezija, ob kateri »bralec takoj začuti, da za njo stoji zrela osebnost, ki je skusila življenje in ima tenkočuten odnos do slovenske pisane besede, osebnost, ki je vrec vsega tistega, kar je leta in leta zadrževala v sebi.« Tenkočuten je tudi prispevek dr. Jožeta Felca, ki pravi, da »je v stihih Ane Balantič vse polno poetskih sporočil, kako je človekova čista intimnost dragocena in važna zadeva za ohranjanje človekovega soglasja samega s sabo in svetom ...«

Najnataneje pa Anin pesniški svet spoznamo iz recenzije prof. Lidije Kleindienst, ki pravi, da »se zdi, da Ana Balantič vseskozi piše eno samo pesem, da pa to edino pesem predstavljajo šele vse njene pesmi... Tematsko pesmi Ane Balantič povezuje... ljubezen. Iz nje pesmi izvirajo, vanjo se spet vračajo«, pravi prof. Kleindienstova.

Tisti večer smo ljubezen v idrijski knjižnici tudi čutili. Izjemno navdušenje obiskovalcev takoj po predstavitvi je dalo slutiti, da bo Modra srebrina zlahka našla pot med ljubitelje literature, morda tudi zaradi enostavnosti, iskrenosti in preprostosti Aninega pesniškega izraza, ki smo ga spoznali že na pesniških večerih v Grajskem parku.

Branka Novak

Keramična delavnica, vaški muzej in galerija Laze

Ogled stalne razstave starih predmetov in fotografij ter umetniških del likovnikov iz Kamnika po dogovoru.

Informacije: KŠD Laze, Nataša Prestor,
tel.: 01 7544 803, 031 380 398.

Umreti od pomanjkanja ljubezni

Letošnjega 9. aprila se je Novi oder predstavil logaškemu občinstvu z dramaturško silno zanimivo zasnovano komedijo Velikaška norost francoskega dramatika Jeana Variota

Komedija se spopada z večno boleznijo, ki se ji pravi častihlepna preračunljivost, ki je namenjena človekovi oholosti. Človeku postane edina vrednota hlepenje po bogastvu in lastni poplitveni pomenljivosti, ne oziraje se na človeško dostojanstvo in čutenje sočloveka. Tako naj postane tudi ljubezen predmet gmotnega barantanja. Kajpak, zaradi krepostnejše razsodnosti in čustvenih globin, ki jim je treba streči, se običajno podrejo še tako preiščljene špekulacije, s čimer se častihlepni akterji do norega osmešijo, da postanejo le še vredni pomilovanja, kot bi umirali zaradi pomanjkanja ljubezni.

Režiserka Špela Zupan, ki je

sočasno tudi odigrala vlogo gospel, je s primerno zasedbo vlog zadela velik del bistva uprizoritve, ki jo je napolnila s komedijskimi, na trenutke burlesknimi geji. Igralci so na nekoliko asketski sceni sledili zahtevnim zalogajem svojih vlog od prepričljive pantomime do izrisa vseh situacij, ki jih je terjala gledališka fikcija; ta je terjala tudi dvojne vloge posamičnih igralcev: predigra nasproti igri. Tudi jezikovna plat uprizoritve je bila dovolj jasna; narečni vložki so izzveneli v hoteno karikaturu posamičnih komičnih odnosov.

Tako velja pohvaliti prav vse igralce, še posebej Jurija Švajncerja v vlogi Gustlja, potem Lovra Gantarja v vlogi

Julčka, Patricijo Stepanovič v vlogi Zale, Uršo Vavken v vlogi Katarine, Borisa Deluxa v vlogi očeta in Irmo Krivec v vlogi sobarice I. Za posebno igralsko odkritje vsekakor velja Ana Kristina Dodič, ki je svojo vlogo izigrala v vseh potankostih. Nenad Stepanovič pa je tiste sorte igralec po milosti božji, ki funkcionira na odru, ne da bi mu bilo treba igrati. Skratka, Novi oder nas je prijetno obdaril z lepo predstavo; žal, je bila dvorana Narodnega doma spet prevelika.

Pa še to: Velikaška norost je pritegnila po večini gledalstvo iz Gorenjega Logatca. Morda se je pa Dolenji Logatec odločil za obisk reprize. Tudi prav.

Artemis

Ob novi knjigi Janka Slabeta

Knjižnica v Rovtah še ni bila nikoli tako polna kot tistega torkovega večera, 12. aprila, ko je bil napovedan obisk domačina Janka Slabeta. Danes sicer živi v Zagorju, kjer opravlja duhovniška in druga kulturniška opravila. Med drugim tudi piše. In to je bil razlog za povabilo v Rovte. Z Ivico Merlak, knjižničarko in veliko ljubiteljico knjig, sta se pogovarjala o misijonarjevi drugi knjigi **Spremljevalci mojega življenja**. Nastala je na podlagi pogovorov, ki jih je imel naš dolgoletni misijonar z zasavskim novinarjem Igorjem Goštetom. Prijazen uvod v knjigo pa je prispevala prof. Berta Golob.

Ob predstavitvi *Spremljevalcev mojega življenja* (prvi z leve Janko Slabe). Foto: Mojca Skvarča

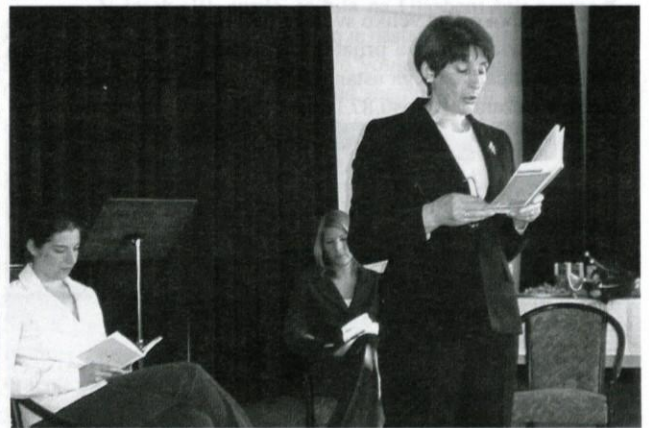
Pogovor se je vrtil okrog življenja in misijonarjenja na Madagaskarju, kjer je avtor preživel kar 25 let. Zanimivo je pripovedoval o tem, kako je velikokrat padel z motorjem, o piku črne vdove, o razdeljevanju zdravil, o druženju z Andrejem Žigonom. Posebej je bil prepričljiv z zgodbo o smrti svoje matere, ki je umrla teden dni potem, ko je bil na obisku doma. Domačini so na otoku pripravili pogreb, kakršnega pripravijo svojim ljudem. S tem so izrazili priznanje, da je bil Janko res njihov, da so ga sprejeli za svojega. – O vsem tem pa si lahko tudi preberemo v knjigi, ki smo jo tistega večera lahko tudi kupili.

Živahno pripovedovanje sta obogatila mlada sorodnika Martin na klaviaturah in Bert na čelu ter Polona s citrami. Bil je zelo lep večer, ki priča o živosti kulture in vere v Rovtah. Številni obiskovalci pričajo, da so takšna srečanja potrebna, tudi zato, da spoznajo ustvarjalnost svojih domačinov.

Jernej Lazar, novin. kr. OŠ Rovte

Aničino Vsečasje

Veliko veselje in ponos sta pravi besedi, ki sta zaznamovali predstavitev Vsečasja, nove pesniške zbirke Anice Perpar. Za pesniškimi zbirkami Pajčevinke (1992), Limonovec (1995) in Nekdo kliče tvoje ime (1999) je njena nova zbirka ugledala luč sveta v pomladnem aprilu 2005. V dvorani Glasbene šole jo je 22. aprila pokazala v presojo in občudovanje najprej prijateljem, sorodnikom, sosedom in vsem ljubiteljem poezije.

Pesnica Perparjeva se predstavi četrtič. Foto: D. Malavašič

Lepemu številu občinstva sta pesmi, ki so v zbirki razdeljene na cikle: Tolminske hiše, Življenje stvari, Vodo nosijo ženske, Spevi uslišane ljubezni, prebirali hčerki Saša in Mateja. Dotaknili sta se tako spominov na otroštvo in na sedanja občutenja in sprejemanje tega sveta in časa. Med brano besedo – zbranim v razmislek in podoživljanje slišanih stihov je z milim glasom vstopala s spletom samospjevov sopranistka Jerica Rudolf. Lep, romantični večer je mineval v znamenju poezije, ki je, kot je zapisano v spremni besedi: »suverena distanca do vseh mogočih neprijaznosti in negativitet življenja: so pač neizbežen del naše poti.«

In takšna je pesnica Anica Perpar, »... zvečine umirjena, uravnotežena, izkustveno prepričljiva, ki razumeva stvari »kakršne so«, ki jih ne ocenjuje in doživlja kot neprijazno ali kakršno koli že posebno usodo ustvarjalca, temveč kot bolj ali manj »naravni red stvari«, sredi katerih živimo.«

NevMa

Sobota, 28. maja, ob 19.30 na vaškem trgu pred cerkvijo v Hotedršici
SLAVNOSTNI KONCERT OB 30-LETNICI DRUŠTVA
Org. in info: Pevsko društvo Hotedršica, tel.: 040 645 938 (Peter Nagode)

Sobota, 28. maja, ob 20. uri v dvorani Glasbene šole Logatec
KONCERT: MATJAŽ ALBREHT – flavta, KLEMEN GOLNER – klavir
Org. in info: Glasbena šola Logatec, tel.: 031 625 577 (Primož Malavašič)

Torek, 31. maja, ob 19. 30 v dvorani oddelkov Glasbene šole v Rovtah
DIPLOMSKI KONCERT EVE PETKOVŠEK Z GOSTI
Org. in info: Glasbena šola Logatec, tel.: 031 625 577 (Primož Malavašič)

V programu lahko pride do sprememb. Prosimo za razumevanje.
Podatke zbrala Občina Logatec, Tržaška cesta 15, 1370 Logatec, tel.: 01 7590 608.

Glasbena šola Logatec vabi
na
**MAJSKE
MUZIKALIJE**

Vokalno – inštrumentalni koncert

Nastopajo:

***Simfonični orkester Glasbene šole Logatec, Mladinski pevski zbor OŠ Rovte,
Mladinski pevski zbor sv. Nikolaja iz Logatca in Ženski cerkveni pevski zbor KUD***

Podlipa Smrečje

Nedelja, 15. maja, ob 19. uri v Domu krajanov v Rovtah

Nedelja, 22. maja, ob 19. 30

v Športni dvorani v Logatcu

Velja ohraniti izročilo penkanja

V Rovtah so pripravili slovesno blagoslovitev novih malih zvonov

Penkanje (pritrkavanje) je v rovtarski fari že dolgo v navadi. Penkalo se je in se še vedno penka ob večjih cerkvenih praznikih, birmah, obhajilih, raznih drugih slovesnih priložnostih.

Želja rovtarskih penkarjev pa je, da bi znanje tega lepega ljudskega izročila vzdrževali in ga predajali tudi mlajšim rodovom. Učenje v zvoniku je težko; tam je tudi premalo prostora, zvon je velik in težak, »žvenkelj« še bolj. Željo penkarjev (pritrkovalcev), ki smo si želeli kupiti male zvonove za učenje in vajo, je podprl Janez Hladnik in kupil male zvonove iz livarne Fenix v Žalcu. Prvi zvon – največji – je posvečan sv. Mihaelu, farnemu zavetniku, drugi je posvečen sv. Hieronimu, zavetniku cerkve na Petkovcu, tretji sv. Nikolaju, zavetniku cerkve na Praprotnem brdu; na četrtem, najmanjšem zvonu pa je zapisano posvetilo sv. Vianej (krstnemu zavetniku donatorja zvonov).

Na velikonočni ponedeljek letos smo pripravili vse za slovesno blagoslovitev. V Domu krajanov se je zbralo kakih 200 vaščanov, povabljenih gostov, prijateljev, in vseh, ki jim je v veselje poslušati glas zvona. Blagoslova se je udeležil tudi župan občine Janez Nagode, dekan vrhniške dekanije ter predsednik krajevne skupnosti Rovte. Povabili smo tudi pritrkovalske skupine sosednjih župnij; z velikim veseljem so se odzvali samo pritrkovalci iz Podlipe in z Vrh Sv. Treh Kraljev.

Po krajšem kulturnem programu je župnik Janez Petrič blagoslovil zvonove. Prvo vižo je ubrala domača mlada skupina penkarjev, ki pa ima v svojih vrstah tudi dekle. Po blagoslovu je bila za vse prisotne pripravljena zakuska. – Ob tej priložnosti se zahvalujemo vsem, ki so kakorkoli pomagali pri organizaciji, prispevali denarna in druga gmotna sredstva ali prispevali le

In zvonovi so zapeli.

spodbudno besedo. Posebej se penkarji zahvaljujemo Emilijanu Mivšku, ki velja za pobudnika akcije in za glavnega organizatorja, saj je svoj prosti čas je posvetil prav tem prizadevanjem. Ko se mu iz srca zahvalujemo, mu hkrati želimo, da bi še dolgo skupaj »penkali«.

Zvonovi bodo shranjeni v župnišču in bodo na voljo vsem, ki bi se radi učili penkanja.

Rovtarski penkarji

Dobrodelni blagoslov

Na 1. maja dan je kaka stotina motoristov prijezdila na svojih bleščočih jeklenih konjičkih – raznoterih znamk in tipov –

Motoristvo k blagoslovu nič koliko.

na balgoslovitev, ki jo je po polenajsti maši opravil duhovni pomočnik Robi Friškovec. Obiskovalcev zanimive »razstave« se je kar gnetlo vzdolž Cankarjeve in na trgu pred cerkvijo. Prireditev, ki so jo samodejno organizirali motoristi Tone, Erik in Franci, je bila namenjena dobrodelnosti. Tako zbrani denar bo šel za pomoč svojcem ponesrečenih motoristov. – Dobrodelni prireditvi pa je dobro stal Luna bar.

Atalanta

Peli so kori

Zadnje aprilsko nedeljo je bila v cerkvi Rožnovenske matere božje dekanijska revija desetih pevskih zborov – štirje iz naše občine: starejši iz Rovt, Gorenjega in Dolenjega Logatca ter mlajši iz Rovt

Tudi letošnja revija je bila tematsko zaokrožena; na sporedu so bile samo evharistične pesmi. »Presveta evharistija namreč obsega ves duhovni zaklad Cerkve, Kristusa samega, velikonočno jagnje in živi kruh, ki s svojim mesom, po Svetem Duhu oživiljenim in oživljajočim, daje ljudem življenje; tako jih vabi in navaja, naj obenem z njim darujejo sami sebe, svoja dela in vse stvarstvo,« je zapisano v povzetkih 2. vatikanskega koncila.

Revija je lepo tekla. Tudi poslušalcev je bilo kar precej. Med nastopajočimi ni bilo zborov, za katerega bi morda pomislili, da se šele začenja spopadati s pevske prvinami. Kakovostna raven je bila zares dokaj visoka.

Prav prijetno je presenetil nastop zborov iz Preserij. Zbori iz naših župnij so lepo peli. Interpretacijsko nenavadno razgibano je pel gornjelogaški zbor pod vodstvom Janeza Nagodeta, ubrani so bili starejši pevci iz Rovt pod vodstvom Janeza Trevna, mladostno so zveneli njihovi nasledniki pod vodstvom Berta Logarja, najbolj prepričljivi pa so bili dolnjelogaški pod vodstvom Lovra Groma. Kriterijev za nastop na reviji ne poznam, morda je bil eden med njimi število zborov. Sem pa pogrešal vsaj še nastop Adoramusa, Hotenjcev in še koga, ki bi reviji ne bili na kvar. Omeniti pa velja tudi zbor sv. Pavla z Vrhniške pod izostrenim vodstvom prof. Primoža Malavasiča. Škoda, da je bilo v dobrem zboru tako malo moških pevcev.

Na koncu so vsi zbori družno zapeli pod vodstvom »regens chori« ljubljanske stolnice prof. Jožeta Trošta ob orgelski spremljavi prof. Primoža Malavasiča. Mogočno in navdušujoče.

J. G.

Namiznoteniške

5. turnir MRNTZ za učence in učenke od 1. do 8. razreda

V Preserju se je 9. aprila odvijal 5. turnir MRNTZ za učence in učenke od 1. do 8. razreda. Turnirja se je udeležilo 190 tekmovalcev in tekmovalk iz 21 regijskih klubov; iz logaškega NTK je tekmovalo 18 igralcev, ki so dosegli prav lepe rezultate:

Med učenkami 7.-8. razreda se je uvrstila na 2. mesto Sanja Smiljanič, na 3. mesto pa Ana Verdinek; med učenkami 3.-4. razreda je bila 1. Nina Zupančič, 3. pa Katja Gutnik.

Med učenci 3.-4. razreda se je Nejc Gutnik uvrstil na 2. mesto, med učenci 5.-6. razreda pa Blaž Bončina na 3. mesto.

3. mednarodni turnir Alpe Adria na Reki

Na 3. mednarodnem turnirju Alpe Adria v namiznem tenisu na Reki je 10. aprila nastopilo 98 igralcev in igralk iz Slovenije, Italije in Hrvatske. Naš klub so zastopali 4 kadetinj in 3 kadeti. V zelo močni mednarodni konkurenci sta dosegli odličen rezultat Sanja Smiljanič z drugim in Ana Verdinek s tretjim mestom.

Odlični na turnirju Alpe-Adria (2. z leve A- Verdinek, 4- z leve S. Smiljanič)

Mednarodno mladinsko prvenstvo

Od 14. do 17. aprila je v dvorani Krima v Ljubljani potekalo Mednarodno mladinsko prvenstvo Slovenije, na katerem je za kadetsko A reprezentanco Slovenije nastopila tudi še ne 14-letna igralka NTK Logatec **Ana Verdinek** in v zahtevni konkurenci štirinajstih evropskih držav osvojila z reprezentanco **bronasto medaljo**.

14. Državno prvenstvo Slovenije za kadete, kadetinj

Med 23. in 24. aprilom je v Domžalah potekalo državno prvenstvo v namiznem tenisu za kadete, kadetinj posamezno, dvojice in mešane dvojice. Prvenstva se je iz Logaškega NTK udeležilo troje kadetov in četvero kadetinj; logaški športniki so si priigrali odlične rezultate.

Med dvojicami kadetinj sta se Smiljanič-Verdinek uvrstili na 2. mesto, Novak-Lazar pa na 5. mesto; med kadetinjami posamično si je Sanja Smiljanič priigrala 7. mesto, Lea Lazar pa 9. mesto.

Med dvojicami kadetov sta se Kek-Bahčič uvrstila na 7. mesto.

Med mešanimi dvojicami so se uvrstili: na 9. mesto Bončina-Silič, na 10.-16. mesto Tamara Novak, Ana Verdinek in Andrej Kek, na 17.-32. mesto pa Miha Žigon in Blaž Bončina.

Med Zasavskimi planinami

Večja skupina planincev se je 17. aprila odpeljala na zadnji odsek Zasavske planinske poti od Janč do Bizeljskega. V gostilni Šekoranja na Bizeljskem so se okrepčali in se opremili s 16. žigom. Nato so pod vodstvom Alenke Mrak pot nadaljevali proti Svetim goram do parkirišča.

Od tam so se vzpenjali po asfaltni cesti mimo postaj križevega pota na vršni greben (527 m), na katerem je v dveh blagih zavojih razvrščenih petero cerkva. Osrednja med njimi, bazilika, posvečena Marijinemu rojstvu, ima mogočno zasnovo. Cerkev je omenjena že leta 1265, zadnja baročna izvedba je iz preloma 17. v 18. stoletje. Na vsaki strani sta po dve cerkvi: Martinova in Jurjeva, zidani na živi skali še v srednjem veku. Arheologi so na grebenu, od koder je čudovit razgled čez Obsotelje do Donačke gore, odkrili sledove številnih kultur. Neka še neraziskana energija utripa na tem grebenu.

Po markirani poti so odšli na dobri dve uri oddaljeni grad Podsreda z razgledom čez Kozjansko. Grad je bil varen, zato neosvojljiv tolпам oblegovalcev. Do njega vodijo vijugaste, toda asfaltirane deželne poti iz Brestanice in Posrede. Tu so prejeli 17. žig in si ogledali osem stoletij staro notranjščino, ki je kljub prezidavam in dozidavam ohranila prvotno neokrnjeno jedro. Na ogled je bila srednjeveška kuhinja, v prvem nadstropju pa preteklost gradu ter partnerstvo med gradovima Wolfsegg in Podsreda. V posebni sobi so Vischerjevi grafični listi gradov iz topografije vojvodine Štajerske iz leta 1681. V renesančni dvorani pa so kolorirani grafični lesorezi s prikazom oblačil in opreme iz obdobja krog leta 1860. V stolpu in v galeriji pa so kolorirane litografije štajerskih gradov. Obnovljene grajske kašče so namenjene galerijski dejavnosti, dvorana pa koncertom, promocijam in poročnim obredom. V pritličju je predstavljeno steklo iz kozjanske glažutarske tradicije. Prvobitno pohištvo so opustošili nekdanji ondotni prebivalci, dragoceno pohištvo pa je gradu podarila hči ljubljanskega župana Ivana Hribarja.

Na svetih gorah.

Foto: M. Petkovšek

Po ogledu gradu so se spustili v Posredo (245 m), kjer stoji še vedno dobro ohranjen sramotilni steber (pranger). Sredi popoldneva pa so se odpeljali v Podčetrtek do Atomskih toplic. Nekaj planincev se je šlo kopat, srečevaje med kopalci nekatere Logatčane. Radostna družina je v bazenu veselo prepevala. Tisti, ki se niso kopali, so obiskali Olimlje in cerkev Marijinega vnebovzvetja, ob kateri je znamenita minoritska samostanska lekarna.

S parkirnega mesta so se po dogovoru odpeljali proti domu, ne da bi obšli trojanske krofe.

Marinka Petkovšek

Po zimskem brezpotju

Zgodaj zjutraj se je 3. aprila 5 logaških planincev namenilo na Kalško goro. Jutro je naredilo lep dan, ko so se planinci peljali mimo Kamniške Bistrice do gozdne poti Žagana Peč. Z zimsko opremo so se planinci podali po nemarkirani lovski poti v hrib.

Prigrizek na Kalški gori.

Foto: M. Petkovšek

Med skalovjem vse polno zvončkov, in po dobri uri hoje so prispeli do lovske kočice (1350 m). Od tod je bil lep ragled na zasneženi Zvoh in Komponelo. Po krajšem počitku so pot nadaljevali po zamrznjeno zasneženi z listjem prekriti stezi do višine, kjer je raslo le še s snegom prekrito ruševje. Nadalje je bilo treba pot v strmino utirati skozi snežne udrtine, tod so se pokazale tudi markacije, in po 4 urah hoje so se planinci povzpeli na vrh Kalške gore (1450 m).

Kalška gora je najnižja med vršaci; obkrožajo jo Kalški greben, Grintovec, Skuta, Brana, v daljavi pa sta vidni Menina in Velika planina. Globoko pod Kalško goro stoji pod pečino Cojzova kočica.

Po okrepcilu in vpisu v dnevnik pohodov so se planinci sredi dneva po drugi strani spustili proti dolini po nevarno razmeščanem in vdiračem se snegu, ki je terjal veliko previdnosti na vsakem koraku vse do lovske kočice. Po krajšem počitku so previdno premerili še pot do parkiranih avtomobilov. Od tam so se odpeljali skozi Kamnik, se spotoma še okrepcili, tehtali vtise in načrtovali nove ture.

Marinka Petkovšek

Na prijazno vabljevem Viševniku

Manjša skupina planincev se je 23. aprila odpeljala skozi Ljubljano, kjer so se pridružile še tri planinke, na Pokljuko. Ob vojašnici na Rudnem polju je bilo že več pohodnikov.

V sončnem vremenu so se z vodnico Simono podali na dve uri dolgo in v sneg vdiračo se pot, po kateri so se vzpeli na 2050 m visok Viševnik. Od tam je pogled segel na V. Draški vrh (2243 m), M. Draški vrh (2132 m) in na Triglav, pod katerim sta se lepo razkazovali Planika in Kredarica.

Viševnik zelo radi obiskujejo planinci poleti in pozimi, saj je dostop razmeroma enostaven. Markirana pot je lepo speljana po severozahodni strani, vendar je lažji pristop z Rudnega polja. Najprimernejši čas za pohod je zima in zgodnja pomlad, ko je pot prekrita s snegom; v kopnem je pot manj prijetna, ker je mestoma prerasla z rušjem.

Sredi zasneženih vrhov.

Foto: M. Petkovšek

Po krajšem počitku so se planinci po isti smeri, vendar z nekaj več težavami zaradi predirajočega se snega, vrnili do postaje vlečnice, kjer so se okrepcili.

Iz zasnežene planinske idile potem skozi cvetočo dolino domov.

Odlični spomladanski rezultati v karateju

V Celju je 13. marca potekala **1. pokalna tekma Slovenske zveze tradicionalnega karateja (SZTK)** v tekmovalni sezoni 2005. Na tekmi je nastopilo iz 11 klubov 175 tekmovalcev v različnih v kata posamično, kata ekipno, v kombinaciji kate in borbe ter v prostih borbah posamično in ekipno.

V katah in borbah posamično so nastopili tudi tekmovalci Karate akademije Pantera: **Hana Šebalj – OŠ "Tabor" Logatec, Vesna Teja Ristič – OŠ "8 Talcev" Logatec, Aleksander Djuran in Matej Mikanec – oba OŠ "8 Talcev" Logatec, Domen Novak in Marko Novak – OŠ Log-Drager ter Aljoša Kramar in Nika Mihelič iz Radeč.** Dosegli so odlične rezultate: v disciplini kate posamično - kategorija malčki je **Domen Novak** dosegel **2. mesto**, prav tako je **2. mesto** v disciplini kate posamično – kategorija mlajši dečki osvojil **Marko Novak**, odlično je nastopila tudi v disciplini kata posamično – kategorija kadetinja **Nika Mihelič** in dosegla **4. mesto**. Zelo dobre uvrstitve so dosegli tudi **Hana Šebalj s 5. mestom**, kate posamično, mlajše deklice, **Aleksander Djuran s 5. mestom**, kate posamično, mlajši dečki, **Matej Mikanec s 5. mestom**, kate posamično, starejši dečki, **Vesna Teja Ristič s 7.**

mestom, kate posamično, malčice ter **Aljoša Kramar**, ki je med člani dosegel **9. – 16. mesto** v disciplini borbe posamično.

V Sevnici pa so 2. aprila nastopili na **mednarodni tekmi** v organizaciji tamkajšnjega Karate kluba Hypo. Tekmovanje je bilo namenjeno osnovnošolskim tekmovalcem v katah posamično in ekipno. Tekmovanja se je udeležilo 195 tekmovalcev iz 25 klubov iz Slovenije, Hrvaške in Avstrije. Med našimi tekmovalci je najboljši uspeh dosegel **Domen Novak s 1. mestom** v kategoriji malčki, disciplini kate posamično. Zelo dobro sta se odrezala tudi **Hana Šebalj in Marko Novak**, ki sta se uvrstila med osem najboljših v svojih kategorijah.

Naši tekmovalci so nas s svojimi odličnimi nastopi presenetili tudi na **19. Karate turnirju Kimon** v nedeljo, 10. aprila, na OŠ Vižmarje-Brod v Ljubljani. Tudi tukaj je do visoke uvrstitve prišel **Domen Novak**, saj je zasedel **2. mesto** v kategoriji malčki, disciplina kate posamično. Zelo dobro uvrstitev je dosegla tudi **Vesna Teja Ristič z 2. mestom** v kategoriji malčice, disciplina kate posamično. Naš uspeh je dopolnila **Nika Mihelič s 3. mestom**, v kategoriji kadetinja, disciplina kate posamično.

Seveda, tekmovalci v spomladanskem delu še ni bilo konec, saj jih je aprila čakala še letošnja najpomembnejša preizkušnja – državno prvenstvo v Škofji Loki, v maju Pokal Postonjske jame ter Ljubljansko prvenstvo, v juniju pa še Notranjsko prvenstvo v karateju.

Ob koncu naj omenim, da 25. junija organiziramo dvodnevni izlet v Gardaland, ki je namenjen članom in njihovim staršem, sorodnikom, prijateljem in drugim; od 25. do 31. julija pa bo poletna šola karateja in športnih aktivnosti na morju, zato vabimo vse prijatelje karateja, športa ter dobre volje, da se nam pridružijo. Vse informacije o vpisu v našo šolo karateja, o izletu v Gardaland ter poletni šoli dobite na **GSM: 031/641-200** ali na e-mailu: **boris.pecek1@siol.net**.

Boris Peček, 3. dan

Športni spopad obrtnikov

Območne obrtne zbornice z Notranjskega in Primorskega tradicionalno pripravljajo letno športno in družabno srečanje. Letošnje, že dvaindvajseto, bo 21. maja v Logatcu.

Tekmovalci iz trinajstih območnih zbornic – od Vrhnike do morja in Tolmina – se bodo pomerili v desetih panogah. Osrednje prizorišče bo v prostorih GRC v IOC Zapolje, kjer bo otvoritvena slovesnost ob 9. uri, razglasitev rezultatov pa ob 19. uri. Posamezne tekme bodo tudi na igriščih v Dol. in Gor. Logatcu. Organizator, Območna obrtna zbornica Logatec, pričakuje okrog petsto udeležencev. Po izkušnjah dosedanjih tekmovalcev bodo tekme čisto zaresne; družabno srečanje po končanih tekmah pa tudi. **J.G.**

Iz sveta mladih

Prijeten spomin na zimske dni

Kdor čaka, dočaka. Pa smo jo dočakali, zimo namreč. Ko smo že mislili, da nam zima ne bo postregla s snegom, smo ga dobili, ravno za počitnice.

Od oktobra do februarja so nekateri otroci obiskovali smučarsko pripravljalnico v vrtcu in poskrbeli za kondicijsko pripravljenost. Tudi v vrtcu Kurirček smo v prvem tednu marca izkoristili ugodne snežne razmere in izvedli tečaj za pet- do šestletnike.

Pa je šlo po snegu.

Foto: Smučarski tečaj-vrtec

Na Sekirico smo se odpeljali z avtobusom, saj smo imeli s seboj veliko prtljage: smučarska oprema, didaktični pripomočki ter, seveda, čaj in čokolada. Tam jih je pričakala lepo urejena proga

in vlečnica za tiste otroke, ki so že znali smučati. Otroci so se najprej razdelili v skupine po smučarskem znanju, sledilo je razgibanje z različnimi igrami, nato pa smučanje. Otroci, ki so že smučali, so odšli takoj na vlečnico, tisti, ki teh izkušenj še niso imeli, pa so ostali ob izteku proge. Otroci so smučali zelo zavzeto, pri tem pa so jih stalno spodbujali vzgojitelji.

Na koncu petdnevnega tečaja smo organizirali tudi »tekmo«, na kateri je lahko vsak pokazal, česa se je v teh dneh naučil; na tekmi so se vsi otroci spustili med vratci po progi. Smučarji so si, seveda, zaslužili tudi priznanja in odličja. Tekmo so posneli tudi z videokamero, da se bodo lahko otroci videli na televiziji. Vsi smučarski vzgojitelji so s svojim znanjem ter veliko mero potrpežljivosti omogočili otrokom na igriv in zabaven način uspešen tečaj.

Seveda, zahvala gre tudi Borisu Čičmirku, ki je lepo uredil proge in poskrbel za vlečnico. Veselje ob uspehu pa je izžarevalo iz malih oči še dolgo po zaključku tečaja, ki se je gotovo vsem vtisnil v prijeten spomin na zimske dni v vrtcu.

*Brigita Česnik in Mitja Ajdič,
vzgojitelja v vrtcu Kurirček*

Dan prisrčno odprtih vrat

Dneva odprtih vrat v Vzgojnem zavodu v Planini smo se že tradicionalno udeležili tudi štirje učenci z naše šole. Pripravili so nam različne delavnice. Žiga Jereb se je udeležil lesarske delavnice, kjer so izdelovali lesene pladnje. Obe Anji sta se udeležili delavnice ročnih del, kjer so poslikali pustne maske na beneški način. Jaz sem sodelovala v novinarski delavnici, kjer smo delali dve uri; vmes smo imeli čas za malico. Na koncu delavnic smo se predstavile vse skupine. Gojenci so nam predstavili svoj dom s plesom in glasbo. Za zaključek smo se udeležili kosila ter poskusili pecivo, ki so ga pripravili v kuharskih delavnicah.

Dobro nam je teknilo!

*Petra Bezeljak,
novin. kr. OŠ Rovte*

Izpele so se vse naše pravljice

Na koncertu Otroškega pevskega zbora šole Tabor je bilo 22. aprila v avli tamkajšnje šole zares zelo pravljичno

Pravljice, pravljичne pesmice in zgodbe so pripovedovali učenci in učenke vseh desetih oddelkov razredne stopnje. Bogato okrašena pravljična scenografija učencev likovnih krožkov razredne stopnje je samo poudarjala pravljičnost večera. Scenarij in režija Branke Novak pa sta dihala moč otroške sporočilnosti. Otroci so kar nekam nestrpno v spremstvu staršev čakali na nastop Otroškega pevskega zbora in mladih pravljičarjev.

Kaj vse jim je bilo obljubljen v tem večeru? Pričakovanja so bila gotovo izpolnjena. Pevski zbor jim je zapel pesmico Janeza Hvalleta Prijateljice lutke pod vodstvom požrtvovalnega zborovodja Zdravka Novaka in ob klavirski spremljavi Gabrijele Nagode. V to pravljično vzdušje sta se takoj vključili Anja Sedej in Danaja Kek, ki sta poskrbeli, da je celotno dogajanje zaživelo kar najbolj pravljično. Kako ne bi, ko pa je otroški zborček nizal pristrčne pesmice: Pet pedi, Mrak, Veseli tobogan, Magdalena, En ten tenera, Papjev, Muzikantska in Račka. Ob zaključku so mladi pevci ponovno zapeli Prijateljice lutke.

No, ja, vsakega veselja je enkrat konec, kot je svoje sodelovanje in občutenje ob pravljicah in petju izrazila ena izmed najmlajših poslušalk. Drugi pa se je menda zareklo: »Jaz bi še kaj drugega gledala«. In kaj drugega? – Upam, da bo osnovna šola pripravila nova srečanja in bo najmlajše poslušalce še prijetneje očarala.

Albin Čuk

Do pozlačene preje

Dnevi tehnične kulture so potekali od 31. marca do 2. aprila na Gospodarskem razstavišču v Ljubljani. Z naše šole so se jih udeležile tri učenke iz višjih razredov.

Predstavile so predelavo volne. Obiskovalcem so tri dni kazale, kako se volna razčeše z gredešami, nato prede na kolovratu, se navije v štrene in pletenje – končni izdelek. Obiskovalci so bili navdušeni, posebno starejši, ki so se razveselili spoznanja, da navade naših prednikov ne tonejo v pozabo.

Predice.

Foto: Marija Logar

Zadnji dan jih je čakala najtežja preizkušnja. Z dobro pripravljenim nastopom in raziskovalno nalogo, ki so jo poimenoval po Slomškovi pesmi **Le predi, dekle, predi**, so opisale celoten postopek pridobivanja volne in osvojile zlato priznanje. S svojo mentorico Marijo Logar si vsekakor zaslužijo pohvalo.

Petra Bezeljak,
novin. kr. OŠ Rovte

Uveljavljajoči se »Pikčasti štoumf«

Razigrani »Pikčasti štoumf« (prva z desne avtorica in režiserka Darja Merlak).

Strokovna spremljevalka Simona Zorc Ramovš si je na območnih preglednih srečanjih ogledala 31 otroških gledaliških produkcij. Med njimi je izbrala najboljšo. Te pa so se predstavile sredi aprila na

dvodnevem »maratonu« v Kočevju.

Tam je bila tudi logaška, pravzaprav hotenjska impro gledališka skupina »Pikčasti štoumf«, ki ga vodi Darja Merlak. Kočevskim otrokom in selektorju

Matjažu Šmalcu so zaigrali Jureta Slivka v dvojini, ki ga je napisala njihova režiserka Darja Merlak.

Po odigrani predstavi pa so si nastopajoči ogledali tudi svojo »konkurenco«. Učenci OŠ Log- Dragomer so se predstavili z igrico Kaj se skriva za velikim klobukom, Podmladek Gledališča GEOSS je zaigral Sneguljčico, KUD Primož Trubar GS Gledeja iz Velikih Lašč so nastopili z delom Sem res poreden? Nisem poreden! Otroška dramska sekcija KUD Škofljica pa s predstavo Do tiste stezice. Potem se je predstavila tudi gledališka skupina, ki je nastopila v kooperaciji OŠ Ob Rinži in KUD Jazbec in partnerji s predstavo Figole-Fagole, dalje skupina Navihančki iz OŠ Dobropolje, ki je zaigrala igrico Bojane Levinger Izgubljena snežinka, ter gledališka skupina Šolc iz podružnične šole Šmarje-Sap s predstavo Kahla.

Ob koncu srečanja so se mentorji pogovorili s selektorjem, ki si bo ogledal še srečanja na Gorenjskem, Primorskem, Štajerskem ter izbral najboljše predstave za Linhartovo srečanje letos jeseni.

NevMa

Logaški » Miklavžki« med medobmočnimi lutkarji

Stari trg pri Ložu je gostoval medobmočno srečanje otroških lutkovnih skupin osrednje Slovenije – Nastopali so tudi »Miklavžki« Miklavževega vrtca Logatec

Tja jih je »poslala« selektorica Simona Zorc Ramovš, ki si jih je ogledala na odru Narodnega doma v Logatcu na območnem srečanju otroških lutkovnih in gledaliških skupin. Prepričali so jo dobro izbrano besedilo, prepevanje, usklajenost med sceno in lutkami ter dobra animacija.

V Loški dolini so male lutkarje pričakali organizator – Območna izpostava JSKD Cerknica – in lutkarji, prav tako izbrani na občinskih preglednih prireditvah.

Za logaškimi, ki so nastopili prvi, so se predstavile lutke iz Zagorja ob Savi s predstavo *Bratje, škratje*, tat je, iz Trbovelj z igrico Čira-čara muc, iz Horjula z Mavrično ribico in iz Ivančne Gorice (s Kopanja) s Snežaki korenjaki. Vse predstave so bile odlično odigrane. Z zanimivimi lutkami, scenografijo, glasbo, takimi in drugačnimi zgodbicami, v katerih pa so z izjemo *Bratje, škratje*, tat je (tu so bili glavni junaki gozdni škratje) prevladovali živali, ki so jih občudovali otroci iz bližjih vrtcev in nižjih razredov osnovnih šol, jim navdušeno in občudujoče ploskali. Tako »živo« je bilo dogajanje na odru.

Lutkarje je obiskal župan Loške doline. Foto: D. Malavašič

Tokratno srečanje je strokovno spremljal Matevž Gregorič, sodelavec Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti in Lutkovnega gledališča Maribor. Ob koncu srečanja pa je v prijetnem razgovoru zaupal mentoricam in njihovim sodelavkam pohvale in pomanjkljivosti posameznih predstav. Strokovni nasveti so izredno dobrodošli in v veliko pomoč prizadevnim ustvarjalcem nadaljnjih lutkovnih predstav.

NevMa

Vojni muzej Logatec

Ogledi ob sobotah in nedeljah od 10. do 18. ure,
med tednom po dogovoru.
Informacije: Janez Švajncer,
tel.: 01 7542 790.

Dan plesa – 2005

Po letu dni so se v organizaciji Območne izpostave JSKD Logatec na odru Narodnega doma ponovno zavrteli fantje in dekleta na 3. območnem srečanju otroških plesnih skupin. Njihove nastope je spretno povezovala Renata Gutnik. Tokrat so se predstavile tri osmošolke, s plesom »začarane« sošolke, ki so se poimenovala Pike poke, mlajši plesalci, učenci OŠ »8 talcev«, ki so zaplesali v skupinah »Delfinčki« in »Sezuti čevelj« ter tri mažoretne skupine v različicah – s palicami, s trakovi in s kan-kanom. Vsega torej šest skupin.

V ritmu živopisnega kan-kana.

Foto: D. Malavašič

Njihov nastop si je ogledala Nataša Tovirac, strokovna sodelavka Sklada za kulturo, bolj znana kot članica Plesnega studia Intakt, ki skrbi za izobraževanje na področju sodobnega plesa, fizičnega gledališča, plesne improvizacije in projektnega raziskovanja, ki deluje po principu odprtih klasov; program pa je sestavljen tako, da ga hkrati vodi več plesnih pedagogov, vsak s svojega zornega kota. In tako je potekalo tudi strokovno spremljanje; na koncu srečanja pa je Nataša Tovirac prav iz svojega gledišča nanizala nekaj mnenj o nastopih. Mažorete je pohvalila: »Dekleta so nastop izvedla dosledno, vidi se v delu s plesalkami veliko energije, občutne so različne spretnosti, kot je ples s palico in ples s trakovi«. Najmlajše je prav tako pohvalila in dodala: »Balalajci je izredno pristržna gibalna predstava in obeta velik potencial. Otroci v njej uživajo in z vašo pomočjo odkrivajo lastne gibalne spretnosti, pravljlični in domišljjski svet.« Pikam pokam pa je čestitala: »Vaša koreografija obeta dober plesni dogodek, kostumsko in žanrsko ste usklajene z glasbo, kar daje koreografiji močan pečat.«

Vsem pa je še svetovala: »Naj vam bo ples v užitek, izziv in v zadovoljstvo in naj vam da obilo lepih trenutkov ob ustvarjanju ter raziskovanju novih gibalnih oblik in poetik znotraj koreografij, ki vas še čakajo. Želim vam obilo zadovoljstva in ustvarjalnosti pri delu z otroki in veliko nastopov, ki otroku dajo poseben smisel.«

NevMa

Iz malega raste veliko

Živ žav za odrom, na odru in v dvorani. Veselje, smeh, klepet in veliko petja iz grl najmlajših otrok pred polno dvorano obiskovalcev, predvsem staršev, bratcev in sestric... To je le nekaj utrinkov z veselega pevskega dogodka, ki mu je na srečanju predšolskih pevskih zborov na Vrhniki prisostvovalo enajst zborčkov z več kot 250 predšolskimi otroki iz osrednje slovenske regije.

Iz Logatca so se ga udeležili kar trije zborčki. V Cankarjev dom na Vrhniko so se pripeljali kraguljčki pod vodstvom Tine Maček iz Vrtca Kurirček, Ringa raja pod vodstvom Tjaše Boh iz Kurirčkove enote Tabor in Miklavžev zborček Miklavževega vrtca

pod mentorstvom zborovodkinj Mojce Grdadolnik in Mirjam Štefančič. Njim so se na odru pridružili še zborčki iz Zagorja ob Savi, z Rakeka, iz Borovnice, Ljubljane, Horjula, Cerknice, Briš in z Vrhnike.

Prireditev je prsrčno povezovala Nataša Rijavec, petje otrok pa je strokovno spremljala Branka Potočnik. Ta se je po koncu koncerta srečala z mentoricami, jih pohvalila za nastop ter dodala nekaj napotkov in nasvetov za nadaljnje delo, ki bo gotovo obrodilo še bogatejše sadove – na ponovnem veselem pevskem srečanju na Vrhniki ob letu.

NevMa

Ne nazadnje

O zgodovini Logatca in admiralu Zlatoperju

Z moje strani drugič in zadnjič

Kar nekaj zanimivih (pa tudi nekoliko žaljivih) sta natresla Janez J. Švajncer v svojem zapisu Logatec v zgodovini – še enkrat o »novem poskusu k zgodovinoписju Logatca« v 3. številki Logaških in Marijan F. Kranjc v zapisu Ameriški general iz Logatca v 4. številki Logaških. Iz obeh odgovorov na moja predhodna zapisa veje kar vojaško znani izrek: »Napad je najboljša obramba«. Vendar v obeh mojih zapiskih ne gre za nikakršen napad, temveč le za dopolnitve h knjigi Logatec v zgodovini in k članku o admiralu Zlatoperju.

Ob Švajncerjevi knjigi Logatec v zgodovini sem opozoril le na napake, ki so bile takoj opazne ali niso ustrezale dejstvom. Ne vem, ali je še kdo od bralcev Logaških opozoril na te ali podobne napake, ki jih je po mojem poznavanju v knjigi še kar nekaj. Seveda, zgodi se, da kakšno zadevo človek tudi sam nehote prezre ali citira po slabo zapisanem viru. Vendar če človek na napake opozori, kot sem to storil v Logaških, stori to dobronamerno; tako sem tudi sam ravnal in pri tem nisem s svojo dobronamernostjo nikogar ne žalil ne napadal. Ne morem si misliti, da je moč opozorilo na potrebo po kaki dopolnitvi razumeti kot pisanje neresnic in laži.

Gospod Kranjc F. Marijan, generalmajor v pokoju, pač

ni mogel poznati vsega mojega gradiva, ki sem ga nabral v času zanimanja za korenine admiralu Zlatoperja, čeprav je za dokumentacijo slišal pri meni doma; tako ni šlo v mojem pisanju za nobeno grajo, pač pa le za dopolnitev življenja admiralovih prednikov v Logatcu. Se pa gospodu Kranjcu F. Marijanu resnično opravičujem, ker njegovega imena nisem polno navedel, saj se v resnici glasi Kranjc F. Marijan, generalmajor v pokoju.

Na koncu želim še enkrat poudariti, da je vse, o čemer sem pisal v zadevnih člankih plod mojega zanimanja za zgodovino in korenine ljudi, ki so tako ali drugače povezani z Logatcem. Na eni strani sem zato hvaležen ljudem, ki s svojim publiciranjem pripomorejo k ohranitvi tovrstne dediščine, na drugi strani pa globoko razočaran, da ti isti ljudje ne zmorejo dovolj širine in razumevanja, da bi se zgodovinska ozadja mogla čimbolje približati resnici, četudi iz drugega zornega kota. Prepričan sem, da bi tak način razumevanja stvari pripomogel k boljšemu poznavanju zgodovinske tematike domačega kraja vseh nas in še posebej prihodnjih rodov.

S tem zapisom tako tudi zaključujem polemiko z obema piscema.

Albin Čuk

Vpis je pri kraju

Spomladanski vpis v Klub borilnih veščin Logatec se počasi izteka. Tisti, ki bi se torej še radi včlanili in se naučili francoskega boksa-Savateja in ste do sedaj odlašali, pohitite.

Savate je najstarejši borilni šport; izvira iz Francije. Značilnost Savateja so obuvala, ki se za brce uporabljajo edino v tem borilnem športu, in sicer za udarce nad pasom in tudi za udarce pod pasom (low kicks). Celoten trening je prirejen tako, da se začetniki naučijo uporabne tehnike v najkrajšem možnem času, in sicer ročne tehnike, direktnih brc, speljave, polkrožnih in krožnih brc.

Vsi, ki vas ta šport zanima, lahko pridete na katereregakoli izmed treningov ali pa nas pokličete na tel.: 041 373 240 ali si ogledate naše spletne strani www.kbvl-klub.si.

Kraj in urnik treningov:

Logatec (športna dvorana) ob torkih in četrtekih od 19.30 do 20. ure

Hotedršica (telovadnica osnovne šole) ob torkih in četrtekih od 20.15 do 21.45

Oprema:

Za začetni tečaj zadostuje le športno oblačilo.

Klub borilnih veščin Logatec

Logaške
Vsak mesec z vami!

ZAHVALA

*Bog ne more biti hkrati povsod,
zato je ustvaril matere.
(Židovski pregovor)*

Ob smrti naše drage mame, žene, babice in prababice

Pavle Kralj

se zahvaljujemo vsem sorodnikom in prijateljem za izrečena sožalja, darovano cvetje in sveče. Najlepša hvala ge. Ladki Furlan za lep poslovilni govor ter ostalim članom SDS Logatec. Hvala pevcem za lepo petje in g. župniku Janezu Komparetu za čudovit mašni obred. Hvala tudi pogrebniemu zavodu Menard za pogrebne storitve in dr. Likarjevi, patronažni sestri Evi Tršar ter ostalemu osebju Zdravstvenega doma Logatec za skrbno nego v težkih časih bolezni.

Za vedno bo ostala z nami v naših srcih.

Vsi njeni

ZAHVALA

*Ne jokajte ob grobu mojem,
le tiho k njemu pristopite,
kako trpel sem, se spomnite
in večni mir mi zaželite.*

Ob boleči in prerani izgubi našega dragega moža, očija in dedija

Tone Nagode

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, sodelavcem in znancem za izrečene tolažilne besede, cvetje, sveče, maše in denarno pomoč. Posebna zahvala velja osebnim zdravnicam dr. Darji Modic Likar ter celotnemu osebju Zdravstvenega doma Logatec za nesebično pomoč v času bolezni, gospodu župniku Janezu Komparetu za lepo opravljen obred, pogrebniemu zavodu Menard, pevcem, trobentarju in vsem, ki so našega predragega pospremili na njegovo zadnjo pot. Iskrena hvala tudi ZŠMA za častno stražo, cvetje in prelep govor. Naj vam ostane v lepem spominu!

*Žena Jelka, hči Damijana
in sin Primož z družino*

ZAHVALA

*Zdaj bivaš vrh višave jasne,
kjer ni mraku, kjer ni noči;
tam sonce sreče ti ne ugasne,
resnice sonce ne stemni.
(Simon Gregorčič)*

Zapustil nas je dragi

Ivan Turk

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje ter sveče in vsem sodelujočim pri pogrebni slovesnosti.

Osebju Zdravstvenega doma iskrena hvala za dolgoletno skrb v času njegove bolezni.

Hvala vsem, ki ste našega očeta pospremili na njegovi zadnji poti.

*Žalujoci: žena Francka
ter sinovi Janez, Mirko in Mitja z družinami*

ZAHVALA

*Glej, tista daljna zvezda
iz misli mi ne gre,
ki je čez dan ne vidim,
a vem, da je nekje.*

Ob smrti naše drage mame, stare mame, tašče in sestre

Jožefe Kunc – Jurjeve Pepce

iskrena hvala vsem, ki ste jo pospremili na zadnji poti, darovali cvetje in sveče ter nam pisno in ustno izrazili sožalje. Posebna hvala velja g. župniku Franciju Kaduncu za lep obred, A. Kermavnerju za tople besede slovesa in pevskega zboru iz Pivke.

Hvala tudi vsem vaščanom, ki ste kadarkoli in kakorkoli pomagali.

Njena neskončna ljubezen in vztrajnost nam kažeta pot.

*Žalujoci: sin Valentin, hčerki Anica in Marta,
sestra Rezka ter vsi njeni*

ZAHVALA

*Ni smrt tisto, kar loči nas
in življenje tisto, kar druží nas,
so vezi močnejše,
nepomembne zanje so razdalje, kraj in čas.*

Zapustil nas je naš dragi mož, ata in ded

Albert Kovač

Zahvaljujemo se vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, darovane sveče in cvetje ter vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti. Iskrena hvala Viktorju Šenu za poslovljni govor ter pevkam Društva invalidov in upokojencev.

Hvala vsem, ki stojite ob njegovem grobu in se ga spomnite z lepo mislijo.

Žalujoči – vsi njegovi

Metulji na obisku

Topel pomladanski veter je zanesel Metulje iz otroškega vrtca Tabor naravnost v prenovljeno Knjižnico. S tetama Ivanka in Karmen so si ogledali novo knjižnico, spoznavali delo v knjižnici in si ogledali nekaj zanimivih knjig.

V pritličju so na mladinskem oddelku n Guinnessovi knjigi rekordov izvedli, da največja žival vseh časov ni dinozaver, temveč kit. Na prospektu TKŠ društva iz Grčarčeva so videli kosmatega nosoroga, ki se je nekoč podil gozdnih krog Kališ. – V prvem nadstropju, na oddelku za odrasle so si lahko ogledali zelo stare knjige, med njimi največjo in najmanjšo. Ogledali so si še razstavo knjig pesnic Anice Perpar in Bojane Levinger ter razstavo velikonočnih pirhov mojstra Franca Groma z Vrhnike. – V pravljčnem koticu pa so prisluhnili pravljici Nedelja pisateljice Ele Peroci. V njej so izvedeli, kaj vse se zgodi, če ne poznamo dnevo v tednu, kot se je to primerilo Tinki in Tonki.

Metulji so bili zelo zadovoljni in v en glas obljubili, da pridejo še s starši na obisk; radi pa bi postali člani naše knjižnice. Se jih že veselimo.

Gvido Komar

Vpis otrok v vrtec

Obveščamo vse zainteresirane starše, ki želijo vpisati svoje otroke v VVZ Kurirček, da bo komisija za sprejem otrok v vrtec obravnavala vse vloge, ki bodo prispele na naslov VVZ Kurirček, Notranjska 7a, 1370 Logatec, do 20. maja 2005.

Mirjam Šprohar,
ravnateljica VVZ Kurirček

Planinski pohodi

Nedelja, 15. maja

Ribnik-Razsušica

Org. in info: Planinsko društvo Logatec,
tel.: 041 564 757 (Alenka Mrak)

Nedelja, 22. maja

Srečanje notranjskih planincev

Org. in info: Planinsko društvo Logatec,
tel.: 041 544 561 (Janez Slabe)

Nedelja, 29. maja

Akcija markacistov

Org. in info: Planinsko društvo Logatec,
tel.: 01 7543 139 (Jože Kobal)

O mladinski politiki v Logatcu

Občina Logatec je članica Skupnosti občin Slovenije – SOS, kjer je trenutno včlanjenih 130 občin s skupaj skoraj 1,7 mio prebivalcev. SOS je aktiven lobističen organ in pomemben člen pri uveljavljanju interesov občin na državni ravni.

Na povabilo člana delovne skupine za mladinsko politiko pri SOS logaškega podžupana Dušana Černigoja je v petek, 22. aprila, delovna skupina zasedala v Logatcu. Obravnavali so aktualnosti slovenske mladinske politike, pri čemer so bili kritični do delovanja Urada RS za mladino. Oblikovali so tudi pripombe na strategijo Urada RS za mladino, kjer so izpostavili problem prenosa obveznosti zagotavljanja pogojev za mladinsko dejavnost iz države na lokalne skupnosti brez zagotovitve dodatnih finančnih virov.

AK

Parkirišč pa že kar primanjkuje

Naglo naraščanje števila motornih, zlasti osebnih vozil ne povzroča težav le pri parkiranju po večjih mestih, temveč tudi po mestnih naseljih, kakršen je Logatec. Nenehno so polno zasedena parkirišča okrog Zdravstvenega doma in lekarne, okoli »stare občine« ob Notranjski cesti, pri Krpanu in na dvorišču občinskih stavb.

Res pa je tudi, da smo se tolikanj razvadili, da se moramo z avtomobilom pripeljati prav do vsakega vhoda.

Po drugi strani prihaja do preplavljanja parkirišč tudi zaradi odpiranja novih gostinskih in trgovskih lokalov sredi naselja, koder za nove parkirne površine zmanjkuje prostora. Veliki izjemi sta trgovski podjetji Mercator in TUŠ, ki sta poskrbela za dovolj parkirišč.

Besedilo in foto: F. Brus

Vselej prepolno parkirišče pri Krpanu.

Družinski prvi maj

Prvomajska družabnost pod Tolstim vrhom.

Že več desetletij se osmero (sprva celo devetero) logaških družinskih parov srečuje za prvi maj v Tolstem vrhu pri »Suhi štirni«; v prijetnem okolju erkerjevine se zbero na prijazni družabnosti najprej sami, nato z družinami.

Pred slabim vremenom se lahko zatečejo v bivak, ki je pripravljen tudi za peko in kuho. Skratka, bivak tudi za siceršnje priložnosti, denimo, tudi za potrebe poljšjega lova.

Tako so se tudi letos zbrali brez posebnih vabil in obvestil, da so praznični dan preživeli v mirni in idilični naravi ob žrgoljenju ptic, pesmi vetra v pravkar ozelenelem bukovju. – Zanimivo svojstven način praznovanja prvega maja.

Besedilo in foto: F. Brus

Logaške, glasilo občine Logatec; izdajatelj Občinski svet občine Logatec; odgovorni urednik Marcel Štefančič; grafična zasnova Goran Rupnik; tisk: Grafika Gracer, d.o.o., Celje; naklada 3600 izvodov. Naslov uredništva: Logatec, Tržaška 15, 1370 Logatec; telefon ob sredah od 10. do 12. ure (01) 7590-626 ali (01) 7590-600, E-mail: logaske@logatec.si

Logaški Robin Hood

Tudi v Logatecu je vedno več mladih in starejših, ki se zanimajo za lokostrelstvo; vključeni so v lokostrelski klub MINS Postojna in vadijo s postojnskim trenerjem na zemljišču prejšnje vojašnice za Košem.

David (drugi z desne) ni prehitel le prvega.

Na prijateljskem lokostrelskem tekmovanju, ki ga je organiziralo športno društvo VLR Viljem v Podolnici pri Horjulu je uspešno nastopil mladi logaški lokostrelec v streljanju z golim lokom – dvanajstletni David Urbas, ki se je v svoji kategoriji uvrstil na drugo mesto.

Da, šport ni samo vadba, rekreacija in tekmovanje, terja tudi nekaj denarja, pa magari iz žepa dedka Romana, ki je na svojo strošek pripeljal nadobudnega vnuka na tekmovanje.

Besedilo in foto: F. Brus

Kje so že časi perišč!

Na Brodu pri mostu med Mačkovo – po domače Mačkonovo – in Isteničevo – po domače Matačonovo – domačijo so ob Logaščici še lepo vidne stopnice z letnico 1929, ko je stalo tam, kođer je sedaj zelenica, betonsko korito, kjer so naše babice še prale perilo. Tedaj je oba potoška bregova povezoval lesen most, ki ga je pred mnogimi leti odnesla povodenj; namesto lesenega so nato zgradili nov betonski most.

Mimoidočemu obiskovalcu se voda na prvi pogled zdi še danes dokaj čista. Vprašanje je le, kaj bi porekle številne odpadke, ki se kljub urejeni kanalizaciji in čistilni napravi pridno stekajo v potok.

Nekdanje perišče na Brodu.

Je pa tod še vedno nekaj raja za domače in divje race; te so že na pol udomačene. Ko bi se še kdaj udomačili znameniti raki – jelševci!

Besedilo in foto: F. Brus

Ob letošnjem prvem maju so Grčarevčane obiskali logaški godbeniki z mažoretami.

Foto: G. Komar

AVTOHIŠA SELIŠKAR d.o.o.
Betajnova 16, 1360 Vrhnika
tel.: 01 / 750 22 52

Kalos

Avtohiša Seliškar, d.o.o.
Betajnova 16, 1360 Vrhnika
tel.: 01 / 750 22 53

Že za 1.699.000 SIT

12:00. Sončenje v zasebnem solariju.

Novi 3-vratni Kalos. Zaželite si ga.

Emisija CO₂: 159 - 175 g/km, povprečna poraba goriva: 6,6 - 7,5 l/100 km. Namočnik: Avtohiša Seliškar, d.o.o., Betajnova 16, 1360 Vrhnika

Trgovina z modnimi tkaninami

TRGOVINA NITKA

Cankarjeva 7
1370 Logatec
Tel.: 01/754 22 20

SUKNO

**VELIKA IZBIRA
METRAŽNEGA
BLAGA**

Nova
spomladanska
kolekcija v
različnih
barvah

- sateni
- šaneli
- jeans

Prijazna šivilja vas čaka vsak četrtek od 16. do 16.30
Delovni čas: pon-pet. od 8. do 12. ure in od 14. do 18. ure
sobota od 8. do 12. ure

- blago na kg
- zavese na kg
- brisače na kg